UMJETNICI GALERIJE FORUM

GALERIJA ŠKOLSKE KNJIGE
Zagreb, Masarikova 28

UMJETNICI GALERIJE FORUM

slike · skulpture · grafike

GALERIJA ŠKOLSKE KNJIGE
Zagreb, Masarikova 28

11 – 21. 2. 1982.

Izdavač
GALERIJA FORUM CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREB, Teslina 16, tel. 445–693

Za izdavača
DUŠKO PAVLOVIĆ

Urednik kataloga
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor i izbor radova
VLADIMIR MALEKOVIĆ

Biografije
VIŠNJA KNEZOCI

Tehnički urednik kataloga
MIRNA KREŠIĆ

Likovna postava izložbe
VIŠNJA KNEZOCI i VLADIMIR MALEKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
ŽELIMIR MARTINJAK

Fotografije
BRANIMIR BAKOVIĆ
MITJA KOMAN
ALEKSANDAR KUKEC
VIRGILIO GIURICIN

Plakat
IVICA STANČIN

Tisak plakata
ŽELIMIR BAKOVIĆ
FOTOGRAFIČKI ATELIER CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREB, Preradovićeva 5

Umnožavanje
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ, ZAGREB, ANTUNOVAC 27

Naklada
300 KOMADA

Galerija „Forum" i suvremena hrvatska umjetnost

Vladimir Maleković

Zagrebačka Galerija Forum utemeljena je 1969. kao udruženje umjetnika kojima su bili zajednički, ponajprije, neki kulturni ciljevi. Njihov izložbeni prostor u ulici Nikole Tesle postao je otvorena tribina koja je na javnu diskusiju stavljala najrazličitije stvaralačke prijedloge, od enformela i lirske apstrakcije do neoekspresionizma i hiperrealizma. Više od osamdeset izložbi koje je dosad galerija priredila svjedoči o izuzetnoj aktivnosti ove ustanove, ali njen ugled nije zasnovan samo na spomenutom broju, nego i na izboru izlagača. U tom pogledu Galerija Forum je ubrzo prekoračila granice Republike Hrvatske prema drugim jugoslavenskim kulturnim sredinama, pa i prema svijetu; ako spomenemo samo neka imena iz internacionalnog programa Galerije Forum – Giuseppe Zigaina, Joan Miro, Achille Perilli, Emilio Vedova, Richard Mortensen, Piero Tartichio, Robert Rauschenberger, Gualtiero Mocenni, Tadeusz Lapinski i Jean Messagier – bit će dovoljno da bi se shvatilo na čemu je ova galerija izgradila povjerenje kritike i pristanak publike.

Pravu bilancu galerije, međutim, ne valja praviti zbrajanjem uglednih gostiju, nego na značajnom doprinosu njenih stalnih članova. Bila je sretna okolnost da su se galeriji već u trenutku njena osnivanja pridružili neki od najznačajnijih hrvatskih umjetnika, oni koji su utirali puteve u najvažnijim strujanjima i tendencijama. Njima se stalno pridružuju novi ljudi koji program galerije obogaćuju novim istraživanjima.

Galerija Forum nije ujedinila samo ljude nego i vremena: ako pogledamo godine rođenja članova galerije ustanovit ćemo velike razlike. Tome treba pridodati i različita, a ponekad i sukobljena, estetička shvaćanja. Sve u svemu: kolektivni pano Galerije Forum izgledao bi nevjerojatan da se nije kao takav već dogodio.

Ali u osnivanje galerije se pošlo sa sviješću o razlikama, a ona se temeljila na tada već proširenom i prihvaćenom estetičkom pluralizmu. Shodno tome, nikada nije bio definiran određeni poetološki program ove institucije. Da bi jedna takva galerija mogla opstati, ona se morala osloniti na snažne stvaralačke ličnosti, na suradnike koji su bili okrenuti suštini umjetnosti. Ovo određuje na svojstven način Galeriju Forum u odnosu na neke aktualne tendencije: u njegovu krugu nikada nije bio niti predložen niti podržan neki anti-umjetnički stav.

Iako se na taj način Galerija Forum dobrovoljno odrekla jedne pustolovine, nije se zatvarala prema novinama. Uostalom, mnoga imena s korica njegovih kataloga povezana su neraskidivo s avangardom našeg vremena. Edo Murtić i Zlatko Prica dominiraju već u umjetnosti narodno-oslobodilačke borbe, a i Belizar Bahorić, Raul Goldoni, Ivan Lovrenčić, Dalibor Parać i Nikola Reiser bili su borci. Napominjem ove u tvrdoj vjeri da postoji nešto zajedničko između revolucionarne i stvaralačke slobode.

Uz Kostu Angeli Radovanija, Ferdinanda Kulmera i Šimu Perića spomenuti umjetnici predstavljaju bazičnu generaciju Foruma. Ne samo da je njihov stvarni doprinos programima izložbi galerije bio ogroman, nego je istinska univerzalnost njihova umjetničkog rječnika proširila ugled galerije u internacionalnim razmjerima. Mnogi od njih, na različite načine, sudjelovali su u pokretu obnove umjetnosti u Jugoslaviji pedesetih godina.

Sloboda stvaralaštva izborena je u onim dramatičnim godinama (1948–1952) nepodvrgavanja dogmi tkz. socijalističkog realizma koji je zaprijetio, vulgarizirajući društveni smisao i funkciju slikarstva i kiparstva, gdrožavajući glavne vrijednosti hrvatske umjetnosti prethodnog razdoblja: njenu tematsku aktualnost, humanističku intenciju i artističku ambiciju.

Izložba skulptura Koste Angelija Radovanija 1952. prezentacija ciklusa Ede Murtića Doživljaj Amerike 1953. i Samoborskog ciklusa Zlatka Price 1955. u Zagrebu imali su izuzetno značenje u praktičnom osporavanju teorije socijalističkog realizma, i ideja slobode stvaralaštva počela se širiti u Jugoslaviji.

U više navrata već sam isticao da bi bilo pretjerano sve ove promjene, revolucionarne po svojoj suštini, protumačiti pojavom spomenutih izložbi. Socijalistički realizam morao je odstupiti jer nije uspijevao jednim tradicionalnim jezikom artikulirati novu svijest, svijest socijalizma nestaljinističkog tipa, a ponajmanje je mogao sredstvima konvencionalne forme pjesnički ovladati novim umjetničkim sadržajima. Sloboda izbora jezika, koja suštinski obilježava umjetnost Koste Angelija Radovanija, Ede Murtića i Zlatka Price

pedesetih godina, stvorila je najvažnije stvaralačke pretpostavke za novu formu, pa će doskora u avangardnim tendencijama koje će se posvuda javljati u Jugoslaviji mitovi sadržaja biti zamijenjeni mitovima forme.

Valjalo bi odmah reći, kada se govori o Kosti Angeliju Radovaniju, Zlatku Prici i Edi Murtiću, da se ova najstarija generacija Galerije Forum odnosila prema estetskoj, psihološkoj i filozofskoj osnovici avangarde s preduvjerenjem vlastitog, tada već golemog, umjetničkog iskustva, ali i sa intenzivnim proživljavanjem problema što su zaokupljali suvremenu evropsku umjetnost.

U sve trojice umjetnika u tim prelomnim godinama primjetljivo je postupno napuštanje realističkog načina kroz apstrahiranje predmeta do njegovih temeljnih plastičnih oznaka. Uspostavljanje osobnog izraza događalo se u zavisnosti podjednako od tradicije, školovanja i eksperimentiranja. Kosta Angeli Radovani, koji je dobio „klasično" školovanje na milanskoj Accademia di Brera (Francesco Messina), a proživio je i neposrednu blizinu djelovanja Giacoma Manzua, Artura Martinija i Marina Marinija. Ti umjetnici, uz njegovo zanimanje za umjetnost Aristidea Maillola, potakli su smisao za uprošćavanje volumena u aktu i udaljavanje od psihologije u portretima. Dakle „klasični kalup" ubrzo je napušten; čak je on, kako sam umjetnik kaže u jednom intervjuu 1952. izazvao „averziju prem kulturalističkom konceptu umjetnosti. Sve što je od toga ostalo bila je nasušna potreba autentičnog i jednostavnog".
Autentično i jednostavno! Pažljivo čitanje najrecentnije Radovanijeve skulpture, pa i u ovoj selekciji, posvjedočit će da su to ostali bitni atributi njegove umjetnosti. Kosta Angeli Radovani počevši od prvih skulptura daje razborito ustrojstvo svemu što osjećaj izabire za temu plastike: tijela njegovih aktova gradena su od organskih slaganja pojedinih dijelova. Ovladati na taj način odnosima masa znači istodobno pouzdano koncipirati arhitektoniku forme. Cilindri bedara, krnji stošci grudi, paralelopipedi stopala postaju elementi strukture koji nose inertni teret materije u kojem je sadržan egzistencijalni čvor ljudskog tijela.

Snažno izraženi grafizam u kojemu su bile pomirene emotivne napetosti slikarstva Zlatka Price koje neposredno prethodi ovom odbiru, a u kojemu je opet markiran odlučujući trenutak jedne nove sinteze, čini tek kao dio povijesti ove nezavisne stvaralačke ličnosti. „Tarski ciklus", kojemu pripadaju i izložena djela, započet je u maniri zrakastih, oštro prelomljenih kontura i istaknutih kontrasta obojenih ploha, da bi se konačno nametnuli sintetski oblici, jedno monumentalno slikarstvo u kojemu zbiljski predmet je transponiran u simbolički motiv.

Stil ove Princine sintetske faze nije potpuna novina, nego je generiran iz značajki cjelokupna njegova slikarskog stvaralaštva: već je u „Samoborskom ciklusu" bilo predodredeno mnogo toga što će tek sada izaći na vidjelo kao zrelost izvedbenog postupka i jednostavna smionost u sažimanju opaženog.

Već smo napomenuli aktivnost Ede Murtića da u „netendencioznom slikarstvu" izgradi idološku viziju slobode stvaralaštva. Ako pak sada uzmemo u obzir najrecentnije njegove slike, ustanoviti nam je da on i dalje nastoji na obnovi slikarskog jezika, da njegova već legendarna vitalnost ne pokazuje znakove opuštanja. Njegovo samopouzdanje odbija svaku sumnju. I u izloženim platnima taj se vitalizam manifestira u primarnoj energiji njegova slikarstva – u boji koja otkriva i prosede i izraz, koja je najvjerodostojnija informacija i posljednji komentar umjetnikova divljenja orfičkim snagama života.

U pohodu koji je trebao da dokraja ugrozi spokojstvo tradicionalistički usmjerenih duhova jedne sredine i epohe sudjelovali su, pored već spomenutih umjetnika, također i Ferdinand Kulmer i Šime Perić. U njihovim svojedobnim enformelističkim djelima okončana je dezintegracija forme; to je bila točka najbližeg dodira slikarstva Kulmera i Perića, a zatim se njihov osobni stil počinje da razvija odvojeno.

Ferdinand Kulmer je ubrzo preko „kaligrafija", još uvijek u apstraktnoj maniri, dospio do slika inspiriranih dojmovima „iz prirode". Još uvijek je to bio, međutim, više doživljaj slike nego motiva. A onda je uslijedilo temeljno obnavljanje Kulmerove poetike, što je ilustrirano djelima s ove izložbe. Kulmerov je put danas više nego ikada individualno uvjetovan. Dramatika kontemplacije i nagonski poriv znalački su zadržani pod kontrolom stila: shematizirani figurativni oblici neposredni su provodnici umjetnikovih emocija i u suglasju s bojom zatvaraju, u morfološkom pogledu, definiciju jednog izvornog ekspresionizma.

Šime Perić nije se međutim odrekao nikada dokraja radikalizma enformelističke poetike i prednosti takozvanog „čistog slikarstva". On i dalje traga za unutarnjim volumenom materije, pa boja, nanesena na platnu specijalnim postupkom, najčešće zadobiva specijalnu vrijednost. Energija rasprostiranja boje na ekranu slike koja je samo uvjetno regulirana, kontrapozicije svjetlih i tamnih mrlja, i apersonalnist fakture i njena homogenost otkrivaju nam raskoš apstraktnih predjela čija svjetlost dolazi iz nepronicljivih dubina duše.

U tragu apstraktnih prosedea, a u blizini umjetnosti Ede Murtića, dogodilo se i slikarstvo Goranke Vrus–Murtić koja je zastupljena u ovoj prilici emajlima što zaokupljaju pozornost efektnim i napregnutim skladovima boja. Penetracija figurativnog elementa u apstraktnu pozadinu nagovještava novi razvoj i daje značaj otvorenosti njenom stvaralaštvu.

Među članovima Galerije Forum ima umjetnika koji su snagu obnove crpli iz tradicija, ponekad sasvim određenog, lokalnog obilježja. Tako tradicija poetskog realizma, koji je dominirao u hrvatskom slikarstvu četvrtog desetljeća, predlaže svoju vitalnu prisutnost ponovo u mrtvim prirodama Nikole Reisera. Rafinirani koloristički tretman, poetska inspiracija i korištenje jednostavnih predmeta u umjetničkom formuliranju predodžbi iz stvarnosti pobuđuju u Reiserovom opusu duboke dojmove.

Crtež Ivana Lovrenčića tematski je vezan uz hrvatski ruralni ambijent. Poetična i evokativna ova umjetnost zavisi, dakako, poglavito od slikareve osobnosti. Spomenuta osobnost, naravno, nije izražena samo u tematici, nije dakle izraz sam, nego i način izražavanja, razrada sredstava. Napuštajući pomalo projekciju višedimenzionalnog prostora Ivan Lovrenčić u svom najnovijem slikarstvu stvara više mjesta funkciji predmeta i simbola. Probrano obilje detalja nije zapriječilo tipičnu opširnost pripovijedanja dubokobrazdećom crtom koja teče sporo kao govor mudraca.

Pored Koste Angelija Radovanija, kojeg smo već tretirali u ovom tekstu naporedo s njegovim vršnjacima, i drugi kipari okupljeni u Galeriji Forum uključeni su u matične tokove hrvatske skulpture svojim osobnim doprinosima. Dvojica – Raul Goldoni i Belizar Bahorić – ukopčali su se u te tokove u doba programatskih revolucija koje potresaju njene tradicijske temelje, u trenutku poleta apstrakcije. Radeći najprije u staklu Raul Goldoni izložio se velikim iskušenjima koje nameće sam prosede, a zatim i estetičko opredjeljenje. Njegova skulptura u staklu, kojom je zadobio međunarodni renome, predstavlja samostalne i zatvorene svjetove oblika. I dok je u staklu primjenom posebnih tehnoloških postupaka nastojao otkriti istinska svojstva materijala, u bronci, kojom je zastupljen na našoj izložbi, Raul Goldoni nastoji na primarnoj, organskoj formi arhaičkih prizvuka koja je tek ponekad konceptualizirana namjernim dilatacijama masa i šrafiranjima po površini.

Skulptura Belizara Bahorića razrađuje uvijek iznova problem prodora u masu, u jezgroviti oblik kugle, najčešće zasjekotinama koje ispod sferične opne intenziviraju ritam gemetrijskih elemenata. Ove statičke mase otvorene jezgre oživljene su površinskim efektima dobivenim poliranjem ili patiniranjem. Takav način konstruiranja objekata isključuje iz Bahorićeve skulpture sve sadržaje koji nisu plastički, što odgovara koncepciji čiste vizualnosti na kojoj gradi dobar dio suvremenog kiparstva.

Mlađi od Goldonija i Bahorića po godinama razlikuje se Stanko Jančić od njih i ikonografijom. On je započeo sedamdesetih godina proboj skulpturom koja je rasla u romantičnoj klimi onovremene angažirane umjetnosti oblikujući u hiperrealističkoj maniri „ljude s ulice", ali je poslije 1970. usredotočio svoje zanimanje na plastičku eksplikaciju simultanog pokreta, na dinamiku ljudskog tijela u prostoru.

S nasljedstvom iskustava apstraktne evropske skulpture u svijesti Josip Diminić stalno obogaćuje jednu blistavu kulturu forme. Njegove obojene drvene skulpture, ili one od fiberglasa, pročišćene su do delikatne igre zagladenih i napetih volumena i zaobljenih kontura. Obojeni fiberglas otvorio je Diminiću sasvim nove mogućnosti: dozvolio mu je da fiksira gipku supstancu u zanimljivu stratifikaciju. Obris je ostao i dalje dominantna značajka te skulpture, ali u naborima njene epiderme svjetlost je razvila neslućene mogućnosti modulacije površine.

Iz raznorodnog fundusa ateljea Marije Ujević izabrane su tri plastike koje posvjedočuju njeno intelektualno njegovanje koncepta angažirane umjetnosti na središnjim temama

života čovjeka našeg vremena. Njezine „mete" ciljaju da izazovu susosjećanje i sudjelovanje promatrača, pa je agresivni naturalizam ovdje opravdano primijenjen, a kalup ikonografski razložno multipliciran.

Slikarstvo Dalibora Paraća, koji pripada „Forumovoj" međugeneraciji, moguće je razmatrati u slijedu pojava koje zakomjerno proizlaze iz tradicije apstraktne umjetnosti u Hrvatskoj, međutim se ono uposebljuje jednom strogo individualnom interpretacijom iskustava „apstraktnog pejzažizma". Početka je to slikarstvo bilo prožeto lirskim akordima i provedeno jednom skoro akvarelnom tehnikom, dok najnovija platna smjeraju na dramatičnija raspoloženja i reska sazvučja.

Nasuprot Paraćevom apstraktnom pejzažu stoji pokušaj Eugena Kokota da tematizira u slikarstvu jedan određeni, istarski krajolik. On je godinama nastojao izraziti svoja uzbuđenja u izolipsama toga prostora, ali je u novije vrijeme učinio odlučan korak od impresije prema domišljenom nacrtu unutarnje strukture slike. Od opaženih podataka umjetnik gradi kompaktne sustave oblika zatvorenih obrisa i zasićene plohe. Sukcesija naznačenih elemenata vrlo je gusta, ili je pak podređena upravo minijaturističkoj formulaciji u kojoj svaki detalj postaje svijet za sebe.

Ako se Kokotovo slikarstvo iskazuje na samom rubu između svojih figurativnih značajki i apstraktno mišljenje kompozicije, grafike Ante Kuduza priklanjaju se sasvim geometrijskom konceptu apstraktne forme. Iako je izbor njegovih djela za ovu izložbu tematski sveden na „grad", Kuduzova linearna fantazija nadmašuje takvu odrednicu šireći granice svojih stereometrijskih tvorbi od najfantastičnijih objekata. Kuduzova raščlamba geometrijskih čestica znači originalni doprinos konceptu geometrijske apstrakcije.

Mapa EKO Ive Friščića predstavlja koncepcijsku i tehničku provjeru jednog tradicionalnog medija: bakropisa. Umjetnik je u tom ciklusu zaokupljen oblicima konkretnog: podjednako je naime fasciniran formom diluvijalnog kamena kao i polucijom tehnološke civilizacije. Ova dihotomija interesa koja podjednako uvažava kao motiv organsku tvar i anorgansku tvorevinu proteže se i na njegovu stvaralačku svijest koja bi htjela da umjetnost bude i sredstvo spoznaje i estetska činjenica. Ovu stranu svoje stvaralačke osobnosti Friščić je pokazao već ranije, ali je tek bakropis bio medij u kojemu je njegov smisao za čistoću oblika i disciplinu stila došao do najpotpunijeg očitovanja. Nijednom od ovih grafičkih listova ne bi mogli odrediti intenzitet zračenja ideo-gramatičkih elemenata s bilo kojeg dijela njegove površine niti potpunost harmonije jednakomjerno obrađenih ili bjelini prepuštenih ploha.

Ako slikarstvo Nives Kavurić–Kurtović uvodim u ovu panoramu na kraju, činim to s razlogom: njena umjetnost je najmanje povezana s drugim umjetnicima, pa i s članovima Galerije Forum, a najviše s njom samom. Njen se način oblikuje nezavisno od škole i nasljeđa, pa i aktualne situacije, dakle u samom procesu slikanja (ako slikanje prihvatimo kao življenje!). U svakom njenom djelu mišljenje i osjećanje teži neposrednom izrazu, oblikovanju jednog „viđenja bez gledanja" koje ispituje ljudsko trajanje, čovjekovo (vječno) budenje i (ponovno) čuđenje. Nije to samo drhtanje emocija već i neizmjerni krug unutarnjih saznanja. Jedna opća zabrinutost, rekao bi, u ovom slikarstvu potvrđuje se u formi koja se u odnosu na sve paralelne poetike i estetike osamostaljuje držeći se tvrdoglavo svog načela: živjeti svoj život.

KOSTA ANGELI RADOVANI

BELIZAR BAHORIĆ

JOSIP DRMIĆ

IVO FRIŠČIĆ

BLAŽ GOLDONI

STANKO JANČIĆ

NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ

EUGEN KOKOT

ANTE KUDUZ

FERDINAND KULMER

IVAN LOVRENČIĆ

EDO MURTIĆ

DALIBOR PARAĆ

ŠIME PERIĆ

ZLATKO PRICA

NIKOLA REISER

MARIJA UJEVIĆ

GORANKA VRUS-MURTIĆ

KOSTA ANGELI RADOVANI

BELIZAR BAHORIĆ

JOSIP DIMINIĆ

IVO FRIŠČIĆ

RAUL GOLDONI

STANKO JANČIĆ

NIVES KAVURIĆ–KURTOVIĆ

EUGEN KOKOT

ANTE KUDUZ

FERDINAND KULMER

IVAN LOVRENČIĆ

EDO MURTIĆ

DALIBOR PARAĆ

ŠIME PERIĆ

ZLATKO PRICA

NIKOLA REISER

MARIJA UJEVIĆ

GORANKA VRUS–MURTIĆ

Adresa:
KOSTA ANGELI RADOVANI
41000 Zagreb
Nazorova 50
tel. 041 274-059

KOSTA ANGELI RADOVANI *rođen je 1916. u Londonu. Završio je Akademiju likovnih umjetnosti Brera u Milanu 1938. Neko vrijeme radio je kao profesor Akademije primijenjenih umjetnosti u Zagrebu a sada predaje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti uSarajevu Podigao je spomenike u Drežnici, Starigradu, Kumanovu, Šibeniku, itd. Učestvovao je na kiparskim simpozijima u Kostanjevici, Arandelovcu i Labinu.*

Samostalne izložbe priredio je 1952. u Zagrebu (Salon ULUH), 1963. u Beogradu (Galerija doma JNA), Novom Sadu (Galerija foajea Koncertne dvorane), Skopju (Galerije radničkog sveučilišta), Ohridu (Narodni muzej), 1965. u Ateni (Galerija Zigos), Zagrebu (Galerija suvremene umjetnosti), 1966. u Ljubljani (Mala galerija), Pragu (Recickych), 1967. u Sao Paolu (IX Biennele – Jugoslavenski paviljon), Beogradu (Salon muzeja savremene umetnosti), 1968. u Zadru (Gradska loža), 1969. u Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Rijeci (Mali salon), Šibeniku (Muzej grada), Karlovcu (Zorin dom), 1972. u Tunisu (Galeria Yahia), Biserti (Gradska vijećnica), Sfaxu (Galerija doma kulture), 1973. u Zagrebu (Moderna galerija), Novom Sadu (Galerija suvremenih likovnih umetnosti), 1974. u Ljubljani (Mala galerija), Samoboru (Samoborski muzej), Zagrebu (Galerija Tvornice „Nikola Tesla"), 1975. u Banja Luci (Umjetnička galerija), Travniku (Zavičajni muzej), Zenici (Izložbeni salon doma kulture), 1976. u Rijeci (Trsatska Gradina), 1977. u Splitu (Galerija čakavskog Sabora), Dubrovniku (Galerija Sebestian), Arandelovcu (Paviljon smotre jug. umjetnosti), Nišu (Narodni muzej), Zagrebu (Galerija Forum), 1980. u Skopju (Galerija Radničkog univerziteta).

Sudjelovao je također na 400 skupnih reprezentativnih izložbi u Jugoslaviji i inozemstvu. Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. 1949. druga nagrada za skulpturu vlade SFRJ, 1963. Sombor, nagrada za malu plastiku, 1964. nagrada grada Zagreba za skulpturu i Beograd, nagrada za skulpturu na 2. trienalu likovnih umjetnosti, 1967. Tuzla, nagrada na 1. izložbi jugoslavenskog portreta, 1968. Beograd, nagrada iz fonda Vladislava Ribnikara, 1971. Tuzla, nagrada na 2. izložbi jugoslavenskog portreta, 1973. nagrada za skulpturu 8. zagrebačkog salona, 1974. Zagreb, godišnja nagrada Vladimir Nazor, 1975. Sarajevo, nagrada – premija za skulpturu VI izložba SLUJ-a, Tuzla, nagrada na 3. izložbi jugoslavenskog portreta, 1977. Herceg Novi, 1. nagrada jubilarnog zimskog salona.

Djela mu se nalaze u svim važnijim galerijama Jugoslavije i u mnogim zbirkama, galerijama i muzejima u inozemstvu (Antwerpen, Koninklijke Akademie voor Shone Kunsten; Middelheim, Muzej skulpture na otvorenom; New York, Dorsky Gallery; Allentown, Philip Berman Collection; Wroclaw, Muzej medalja, i drugdje).

Član je galerije Forum od 1969.

Žena na kocki, 1969.

Adresa:
BELIZAR BAHORIĆ
41000 Zagreb
Ilica 12
tel. 041 443-952

BELIZAR BAHORIĆ, *kipar, rođen je 1920. u Rijeci. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu studirao je kiparstvo. Diplomirao 1950. specijalku kod prof. Kršinića i prof. Augustinčića. Od 1950–1976. bio je profesor, a desetak godina i direktor škole primjenjene umjetnosti u Zagrebu. Uz kiparstvo bavi se grafikom i izradom nakita. Izveo je spomenike i skulpture u prostoru u Zagrebu, Delnicama, Dugoj Resi i Velikom Trgovištu. U Zagrebu je 1960. u Salonu ULUH-a priredio prvu samostalnu izložbu, nakon toga 1964. izlaže ponovo u Zagrebu (Studio 64); 1968. u Rijeci (Moderna galerija); 1971. u Zagrebu (Galerija Forum) i Rijeci (Knjižarska kuća Mladost); 1972. u Splitu (Galerija umjetnina); 1974. u Rijeci (Gradina Trsat); 1975. u Zagrebu (Galerija Forum); 1976. u Novom Sadu (Mali likovni salon) i Skopju (Centar za kulturu i informacii); 1978. u Splitu (Umjetnički salon); 1979. u Rijeci (Narodni dom u Dragi) i Zagrebu (Galerija Forum). Od 1959. sudjeluje na mnogobrojnim reprezentativnim izložbama jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i inozemstvu (Rotterdam, Linz, Graz, Wien, Trst, Treviso, Pordenone, Chicago itd.) Za svoj rad dobio je 1974. Nagradu za skulpturu Zagrebačkog salona, 1975. Zlatnu medalju za skulpturu na Biennale Dantesca, Ravenna, 1977. Prvu nagradu (ex aequo) na izložbi „L'ARTE DEL FERRO" u Riminiju, DECA Italiana S. P. A. Djela mu se nalaze u Zagrebu (Galerija suvremene umjetnosti, Moderna galerija, Muzej Revolucije, Muzej za umjetnost i obrt), Rijeci (Moderna galerija i Muzej Revolucije), Karlovcu (Dom kulture), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Moderna galerija), Skopju (Galerija suvremene umjetnosti), u Maroccu di Mogliano Veneto (Accademia internazionale dell ferro) te u mnogim zbirkama u Jugoslaviji i u inozemstvu (Baden, Beč, Bonn, Bukurešt, New York, St. Louis, Chicago). Član je Galerije Forum od 1969.*

Rađanje sunca II, 1976.

Adresa:
JOSIP DIMINIĆ
51420 LABIN
Karla Kranjca 31
tel. 053 82-103

JOSIP DIMINIĆ, *slikar i kipar, rođen je u Diminićima (Istra) 1937. U Zagrebu je završio Školu primijenjene umjetnosti i Akademiju likovnih umjetnosti. Slikarstvo je diplomirao na Akademiji 1963. Uz različite slikarske tehnike bavio se od 1966–1969. keramikom, a od 1970. kontinuirano radi skulpturu. Spomenike i skulpture u prostoru podigao u Poreču, Puli, Pazinu, Slovenj Gradecu, Rijeci i Jablanovcu. U Rijeci na Pedagoskom fakultetu (Odjel likovnih umjetnosti) radi kao docent. Samostalne izložbe priredio je 1969. u Cremoni (Galleria d'arte „La Cornice"), 1971. u Beču (Galerie TAO), 1972. u Zagrebu (Studio galerije Forum), Labinu (Narodni muzej) Rovinju (Zavičajni muzej) i Puli (Izložbeni salon), 1973. u Beogradu (Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta), Beču (Galerie TAO), Piranu (Mestna galerija), Splitu (Galerija umjetnina), Zagrebu (Galerija Forum), 1974. u Rijeci (Moderna galerija – Mali salon), Krku, Malinskoj (Galerija Hotela Haludovo), 1975. u Pazinu (Etnografski muzej Istre), Karlovcu (Zorin dom), Rabcu (Hotel Mimoza); 1976. u Mariboru (Umetnosna galerija) i Motovunu (Galerija Motovun); 1977. u Zagrebu (Galerija Spektar); 1979. u Labinu (Galerija TOŠ), Rijeci (Gradina Trsat), Karlovcu (Galerija V. Karas); 1980. godine u Rijeci (Galerija 1), Krapini (Galerija Hušnjakovo), Zagrebu (Galerija Forum) i u Puli (Izložbeni salon). Od 1969. sudjelovao je na mnogobrojnim reprezentativnim izložbama republickog, jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i svijetu (Coventry, Pariz, New York, Meinz, Sofija, Budimpešta itd.) Učestvovao je i na kiparskim simpozijima u Labinu, Krapini, Rovinju, Karlovcu, Sisku, Počitelju i Motovunu. Za svoj rad dobio je i niz nagrada i priznanja. 1972. Nagrada ARS Histriae III, 1974. prva nagrada za skulpturu na izložbi Ars Histriae IV, 1976. Nagradu Josip Račić, Zlatnu plaketu „Labinske republike", prvu nagradu za skulpturu na izložbi Ars Histriae V, 1978. izvedbena nagrada za skulpturu na 13. zagrebačkom salonu. Djela mu se nalaze u mnogobrojnim muzejima, galerijama i privatnim kolekcijama kod nas i u svijetu. Član je Galerije Forum od 1975. godine.*

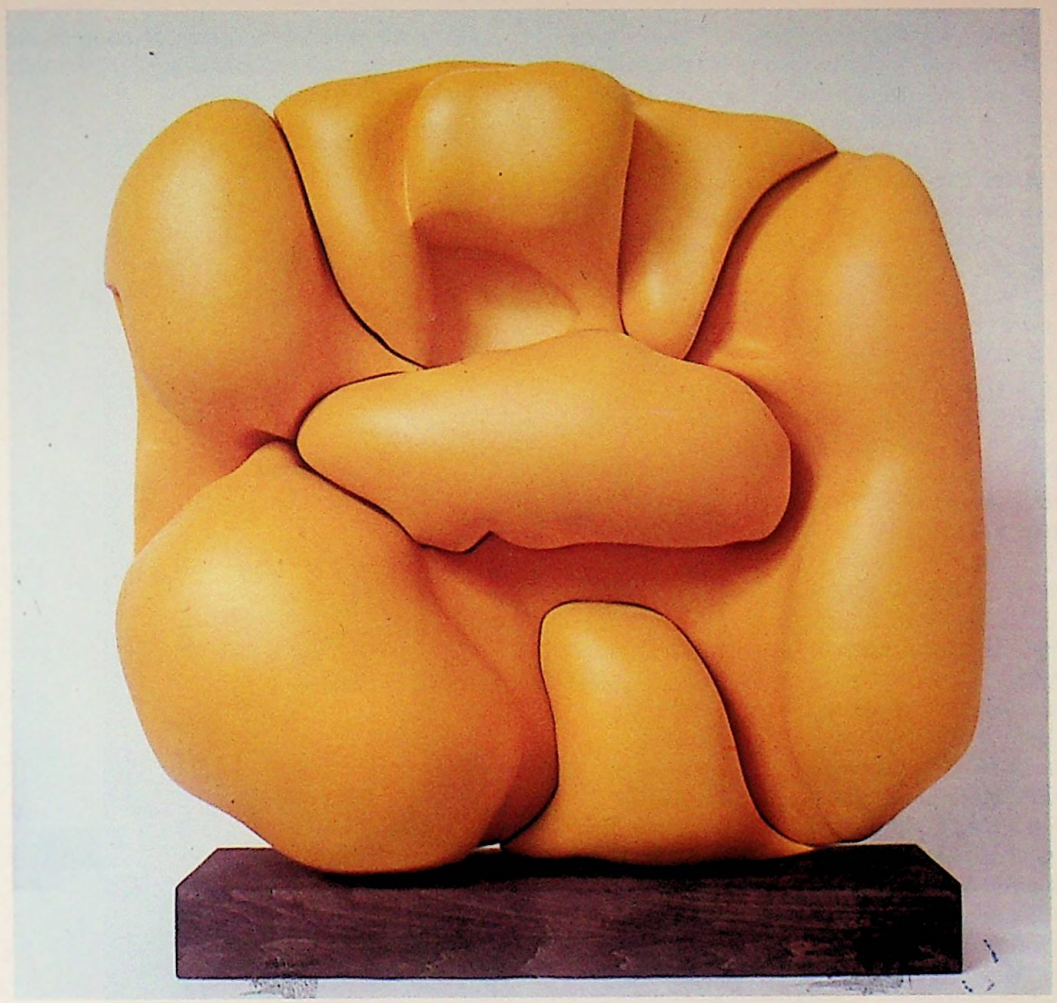

Usta istine, 1972.

Adresa:
IVO FRIŠČIĆ
41000 Zagreb
Adamićeva 11
tel. 041 689-693

IVO FRIŠČIĆ, *slikar i grafičar, rođen je 1937. u Velikom Korenu kraj Bjelovara. 1965. diplomirao je na slikarskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Studij nastavlja na grafičkoj specijalki prof. Marijana Detonija i Alberta Kinerta. 1968. ulazi kao suradnik u Majstorsku radionicu prof. Krste Hegedušića. Radio je kao urednik za likovnu opremu u izdavačkom poduzeću „Naprijed" u Zagrebu. Docent je na slikarskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Samostalno je počeo izlagati 1954. u Bjelovaru (Dom JNA), nakon toga izlaže 1957. i 1958. u Križevcima (Gradski muzej, Dom JNA); 1961. u Bjelovaru (Gradski muzej Bjelovar) i Križevcima (Omladinski dom); 1970. u Bjelovaru (Gradski muzej); 1972. u Beogradu (Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta), Križevcima (Dom kulture), Zagrebu (Galerija Dubrava, Galerija Lotrščak, Galerija Forum); 1973. u Ljubljani (Mestna galerija), Novom Sadu (Mali likovni salon), Zagrebu (Galerija OK Jabuka, Galerija Lotrščak); 1974. u Brdovcu (Zavičajni muzej Brdovec), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Grožnjanu (Galerija M), Zagrebu (Studio Galerije Forum, Knjižara Mladost); 1975. u Rijeci (Galerija Gradine Trsat), Bjelovaru (Gradski muzej), Hvaru (Galerija „Na bankete"), Karlovcu (Zorin dom), Torinu (Galleria internationale Ekskenaziarte); 1976. Zagrebu (Galerija Lotrščak); 1977. Zagrebu (Galerija Forum, Salon Slovenijales); 1978. u Zagrebu (Galerija Dubrava, Galerija Izlog, Galerija Prozori), Rimu (Galleria d'arte Trifalco); 1979. u Novoj Gradišci (Galerija Kerdić), Zadru (Galerija umjetnina narodnog muzeja Zadar), Imotskom (Imotska sila), Rimu (Galeria D'Arte Fontana); 1981. u Subotici (Salon likovni susret Subotice), Zrenjaninu i Zagrebu (Galerija Forum).*
Od 1977. godine izlaže na najznačajnijim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. (Parizu, Pordenoneu, Pordenoneu, Mainzu, Beču, Linzu, Ateni, New Delhiju; Madridu, Barceloni, Kyotu, Frechenu, Firenci, Veneciji; Kyotu, Cittadelli, Rabatu, Carigradu, Aleksandriji, Lisabonu, Dablinu, Londonu, Manchesteru, Pekingu, Nankingu.) Nagrade: 1969. Zagreb, Nagrada za slikarstvo (II salon mladih); 1971. u Rijeci, Nagrada za slikarstvo, VI biennale mladih Zagreb, Nagrada SKOJ-a za slikarstvo, IV salon mladih; 1974. Rijeka, Nagrada za crtež, IV međunarodna izložba originalnog crteža, 1975. Zagreb, Nagrada „Josip Račić", Sombor, Nagrada zajednice kulture AP Vojvodine, Novi Sad, V. trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža; 1976. Zagreb, IX zagrebačka izložba jugoslavenske grafike, Split, III nagrada za grafiku na II biennalu hrvatske grafike; 1978. Zagreb, Premija Moša Pijade, X zagrebačka izložba jugoslavenske grafike; 1980. Aleksandrija, Prva nagrada za slikarstvo, XVII mediteranski biennale u Aleksandriji, Cetinje, Nagrada Likovnog salona „13 novembar".

Djela mu se nalaze u mnogobrojnim muzejima, galerijama i privatnim kolekcijama u nas i u inozemstvu. Član je Galerije Forum od 1979.

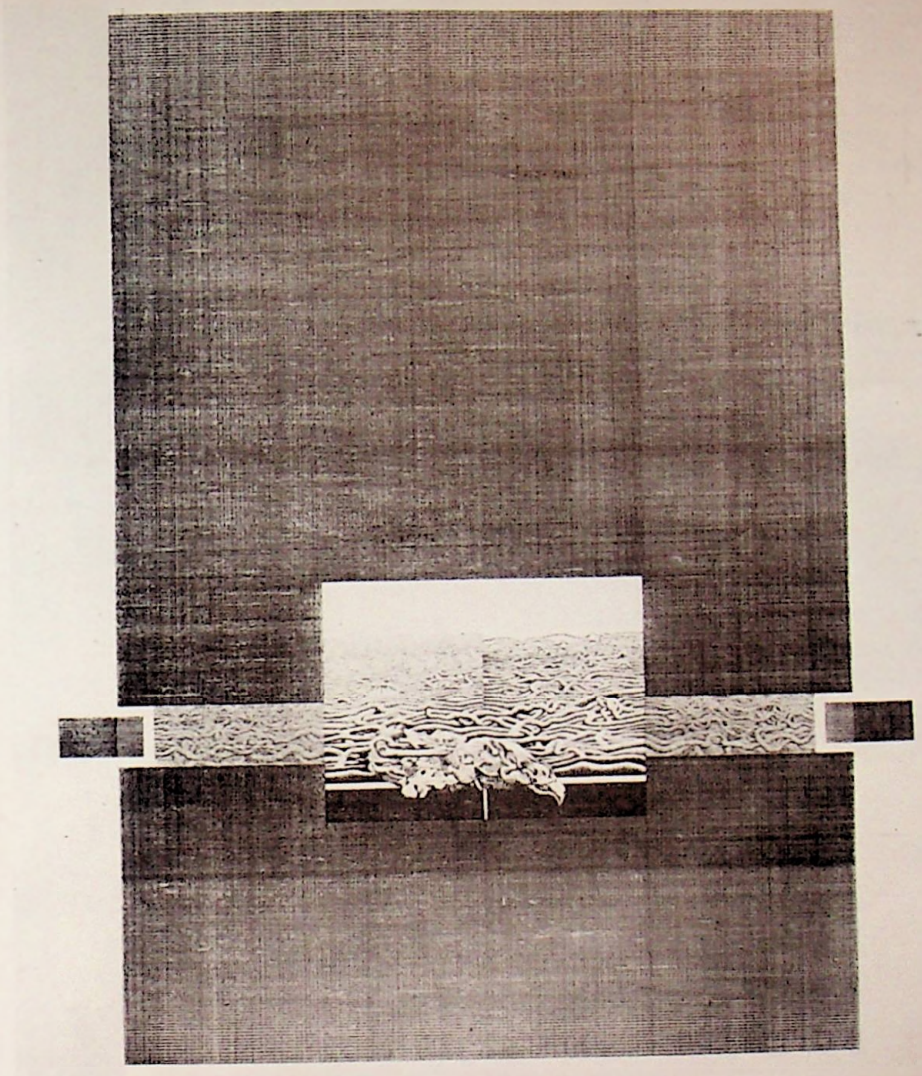

Eko II, 1977.

Adresa:
RAUL GOLDONI
41000 ZAGREB
Prol. brigada 62 b
tel. 041 511-986

RAUL GOLDONI, *slikar, kipar i dizajner rođen u Splitu 1919. Slikarstvo je završio 1942. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je sada redovni profesor. Goldoni se ogledao u mnogim medijima i materijalima. Radeći na problematici dizajna, realizira brojna prostorna rješenja, koja obuhvaćaju beton, drvo, metal, staklo, tekstil i keramiku. Godine 1958. nastaju prvi radovi u staklu koje realizira u suradnji s tvornicama stakla u Rogaškoj Slatini i Samoboru. Zadržavajući se na materiji stakla oblikuje niz skulpturalnih formi u radionicama stakla u Muranu. Staklo, njegova tehnologija i metodologija rada, dovodi ga na područje skulpture, kojom se sada bavi.*

Samostalne izložbe priredio je 1951., 1967., 1974., 1980. u Zagrebu, 1980. u New Yorku i Pittsburghu, a sudjelovao je na brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu (Zurich, Koln, Berlin, Hamburg, Frankfurt, New York, Coburg itd.) Za svoje projekte i ostvarenja dobio je niz nagrada i medalja: 1959. dobiva Nagradu grada Zagreba za industrijsko oblikovanje, 1968. u Munchenu dobiva Zlatnu medalju bavarske vlade za skulpturu u staklu, 1975. Nagrada „Vladimir Nazor" za izložbu skulptura u galeriji „Forum", 1977. dobiva Nagradu u Coburgu za modernu kreaciju stakla u Evropi, 1978. na XIII Zagrebačkom salonu dobiva nagradu za skulpturu. Djela mu se nalaze u mnogim muzejima i zbirkama u svijetu (Zagreb, Split, Rijeka, Zurich, Frankfurt, Dusseldorf, Hamburg, Coburg, New York itd.) Član je Galerije Forum od 1969.

Ležeći akt, 1978.

Adresa:
STANKO JANČIĆ
41000 ZAGREB
Medulićeva 12
tel. 041 440-701

STANKO JANČIĆ, *kipar, rođen je 1932. u Zagrebu. Kiparski odjel završio je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Bio je suradnik Majstorskej radionice Antuna Augustinčića. Docent je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U svom radu koristi različite materijale: kamen, mramor, broncu, poliester, porculan, granit (monumentalni portreti Seku Turea, Alfa Jaje, Samori Turea itd.), srebro (M. Luther King za lanac UN) i zlato (Spomen zlatnici SFRJ za Narodnu banku SFRJ). Samostalne izložbe priredio je 1977. u Zagrebu (Galerija Forum i galerija „ZET"); 1978. u Skopju (Galerija Centra za kulturu), 1981. u Sisku. Sudjelovao je na mnogim skupnim izložbama, većinom na selektivnim, reprezentativnim i tematskim izložbama jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i svijetu (Firenca, Beč, Mainz, Budimpešta, Sofija, Bukurešt itd.) Dobitnik je više nagrada sa skupnih izložbi i sa natječaja za spomenike. 1955. Nagrada Akademije likovnih umjetnosti, Zagreb; 1969. Nagrada ULUH-a za skulpturu, Zagreb; 1978. Republička nagrada VLADIMIR NAZOR; Zagreb; 1975. Priznanja HDLU i Likum-a, Zagreb. Podigao spomenike i skulpture u Jasenovcu, Bosanskoj Dubici, Virovitici i Zagrebu.*

Djela mu se nalaze u fundusima Moderne galerije, u Dubrovniku, Galerije suvremene umjetnosti u Budimpešti itd. Član je Galerije Forum od 1979.

Padobranac, 1975.

Adresa:
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
41000 Zagreb
Cvjetno naselje 26
tel. 041 516-696

NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ, *slikarica i grafičarka, rođena je 1938. u Zagrebu. Akademiju likovnih umjetnosti i specijalni tečaj grafike završila je u Zagrebu 1962. Nakon diplome bila je pet godina suradnica Majstorske radionice Krste Hegedušića. Prvu samostalnu izložbu priredila je u Zagrebu (Kabinet grafike JAZU) nakon toga 1965. također u Zagrebu (Galerija Studentskog centra); 1966. u Zagrebu (Galerija Centar i Galerija Kluba mladih); 1967. u Ljubljani (Mestna galerija) i Zagrebu (Klub književnika); 1968. u Subotici (Salon Gradskog muzeja), Zagrebu (Galerija Dubrava), Novom Sadu (Galerija Tribine mladih); 1969. u Luzernu (Galerija Raeber) i Beogradu (Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta); 1970. u Ljubljani (Mala galerija), Somboru (Galerija Kulturnog centra): 1971. u Beogradu (Galerija Doma omladine), Vukovaru (Gradski muzej); 1973. u Osijeku (Galerija Zodijak), Kutini (Muzej Moslavine), Zagrebu (Galerija Lotrščak), Đakovu (Galerija Radničkog sveučilišta), Milanu (Galerija del'incisione) i Puli (Izložbeni salon Radničkog sveučilišta); 1974. Beču, Badenu (Kleine Galerie am Hauptplatz), Zagrebu (Galerija Forum), Karlovcu (Zorin dom); 1975. u Hvaru (Galerija na bankete), Zagrebu (Galerija Lotrščak); 1976. u Bazelu (Galerie Grand Passage), Zagrebu (Knjižara Mladost), Torinu (Galeria Le Signe); 1977. u Zagrebu (Galerija Lotrščak), Labinu (Narodni muzej); 1978. u Karlovcu (Galerija „Vjekoslav Karas"), Ljubljani (Mala galerija), Subotici (Muzej grada), Varaždinu (Narodno kazalište), Zagrebu (Galerija Forum), Zrenjaninu (Mala galerija); 1979. u Slavonskom Brodu (Glogovica), Zagrebu (Galerija Prozori i Knjižara Mladost), Bjelovaru (Gradski muzej), Rijeci (Mali salon), Čakovcu (Muzej Međimurja); 1979/80. u Beogradu (Umjetnički paviljon „Specijalka"); 1980. u Tuzli (Tuzlanski salon); 1981. u Splitu (Galerija „Ćular"), Vinkovcima (Galerija umjetnosti), Zagrebu (Galerija Spektar), Velikoj Gorici (Galerija Doma kulture u Galženici). Od 1963. sudjelovala je na više od 250 skupnih izložbi jugoslavenskog i međunarodnog značenja u zemlji i svijetu (Buenos Aires, Cordoba, Beč, Pariz, Cuba, itd,). Dobitnica je mnogih nagrada i priznanja. 1967. Paris Laureat 5. bijenala mladih; Sombor, Prva nagrada na jugoslavenskoj izložbi „Poetska fantastika"; 1968. Zagreb, prva nagrada 1. zagrebačke izložbe jugoslavenskog crteža, prva nagrada za slikarstvo 1. salona mladih – Nagrada SKOJ-a, Graz, prva nagrada II international Malerwoshen; 1969. Sombor, Nagrada II trijenala jugoslavenskog crteža; 1970. Zadar, Nagrada 5. plavog salona; 1973. Zagreb Godišnja nagrada „Josip Račić"; 1977. Zagreb, Srebrna plaketa s diplomom SULUJ-a na 6. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža. Djela joj se nalaze u mnogim galerijama i muzejima u Jugoslaviji i inozemstvu Luzern (Galerie Raeber, Nacionalna biblioteka) Pariz; Beč (Albertino), Filadelfija (Zbirka Brody) itd. i u mnogim privatnim kolekcijama. Član je Galerije Forum od 1971.*

Oljušteno bivanje, 1979.

Adresa:
EUGEN KOKOT
41410 VELIKA GORICA
Podbrežnica 207
tel. 712-970

EUGEN KOKOT, *slikar i grafičar, roden je 1940. u Labinu. Nakon završene škole Primijenjene umjetnosti u Zagrebu upisuje na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je diplomirao 1966. Od 1966–1970. bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića. Nekoliko godina radio je na konzervaciji, restauraciji i kopiranju fresaka i slika na terenu Istre. Uz slikarstvo ogledao se u grafici, opremi knjiga i ilustraciji. Samostalno je izlagao 1971. u Labinu i Puli, 1972. u Zagrebu, 1977. u Zagrebu i Pazinu, 1978. u Zagrebu, 1979. u Puli, Labinu, Rovinju i Zagrebu. Učestvovao je na više od sto grupnih izložbi u zemlji i u inozemstvu (Kairo, Cremona itd.) Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za svoj rad. 1969. Nagrada IV Zagrebačkog salona Zagreb, Nagrada IV Salona mladih, 1970. Zagreb, Nagrada „Zvono Lotršćaka", 1971. Piran, Nagrada II izložbe Ars Histriae za slikarstvo, 1976. Cetinje, Posebno priznanje za slikarstvo Likovnog salona 13. novembar, 1978. Pula, Nagrada VI izložbe Ars Histriae za slikarstvo; 1980. Zagreb, Nagrada XVI Zagrebačkog salona, Pazin, Nagrada za grafiku Ars Histriae VII. Djela mu se nalaze u Zagrebu (Moderna galerija), Beogradu (Galerija suvremene umetnosti), Dubrovniku (Gradska galerija), Cetinju (Muzej umjetnosti), Rovinju (Zavičajni muzej) i u mnogim privatnim zbirkama.*
Član je Galerije Forum od 1979.

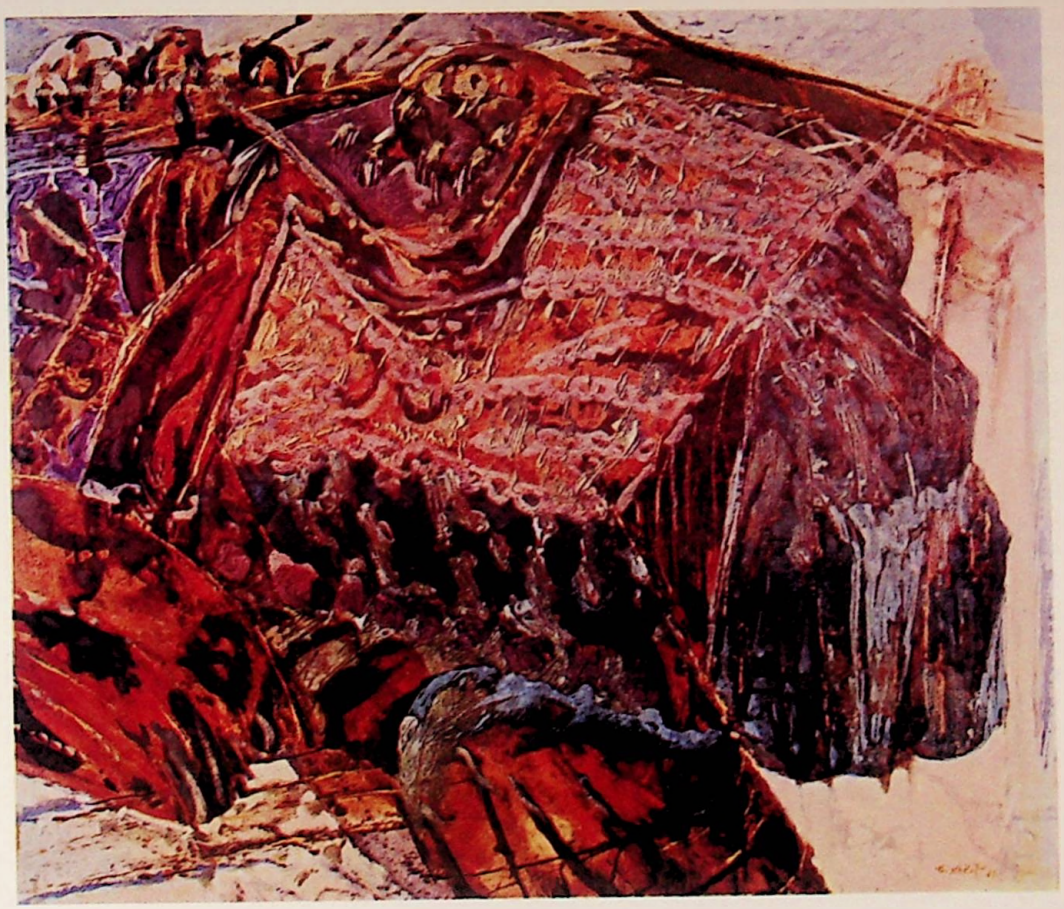

Brijeg, 1981.

Adresa:
ANTE KUDUZ
41000 ZAGREB
P. Miškine 99
tel. 041 579-322

ANTE KUDUZ, *slikar-grafičar, rođen je 1935. u Vrlici. U Zagrebu je završio 1956. Školu primijenjene umjetnosti, 1961. Akademiju likovnih umjetnosti i 1964. specijalku za grafiku kod profesora Marijana Detonija. Na Akademiji likovnih umjetnosti radi kao redovni profesor. Osim grafike bavi se slikarstvom i grafičkim dizajnom. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1965. u Beogradu (Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta) i Stocholmu (ABF – Sveagalleriet) zatim izlaže samostalno 1966. u Huskvarnu, var Konstgard; 1967. u Zagrebu (Galerija studentskog centra i Klub omladine „Josip Kulušić"); u Grazu (Galerie beim Minoritensaal); 1970. u Zagrebu (Galerija Forum), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija); 1971. u Beogradu (Galerija Grafički kolektiv); 1972. u Vinkovcima (Galerija umjetnosti, Likovni salon); 1973. u Zagrebu (Galerija Forum), Osijeku (Galerija likovnih umjetnosti), Ljubljani (Mala galerija), Skopju (Centar za kultura i informacii – Izložbeni salon); 1974. u Splitu (Galerija umjetnina); 1975. u Labinu (Narodni muzej Labin), Hvaru (Galerija na bankete); 1977. u Novom Sadu (Mali likovni salon); 1978. u Zagrebu (Galerija Forum), Osijeku (Galerija Zodijak), Šibeniku (Muzej grada Šibenika), Rijeci (Moderna galerija), Mariboru (Umetnosna galerija), Koprivnici (Muzej grada Koprivnice), Brčkom (Umetnička galerija „Rizah Štetić"); 1978/79. u Ljubljani (Galerija Labirint); 1979. u Zagrebu (Galerija Spektar) i 1980. u Haagu (Galerija M), Zagrebu (Galerija Spektar i Studio galerije Forum). Od 1962. sudjelovao je na više od 250 skupnih izložbi. Većinom na selektivnim, reprezentativnim i tematskim izložbama republičkog, jugoslavenskog i medunarodnog značaja u zemlji i svijetu. Za svoj rad dobio je mnoga priznanja i nagrade. 1967. Zagreb, Nagrada za grafiku „7 sekretara SKOJ-a", 1968. Zagreb, Nagrada Muzeja savremene umetnosti Beograd na „1 zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža", 1970. Zagreb, Nagrada za grafiku 5. zagrebačkog salona, 1971. Banja Luka, Prva nagrada za grafiku 5. jesenjeg salona, 1981. Zagreb, Premija „MOŠA PIJADE" na izložbi jug. crteža. Djela mu se nalaze u Zagrebu (Moderna galerija, Gradska galerija, Kabinet grafike, Sveučilišna biblioteka), Ljubljani (Moderna galerija), Beogradu (Muzej savremene umetnosti), Rijeci (Moderna galerija), Mariboru (Moderna galerija), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Stockholmu (Svea galleriert), Beremenu (Kleing Galleri), Berlinu (Galerie Siegmunds hof), itd. i u mnogim privatnim zbirkama kod nas i u inozemstvu. Član je Galerije Forum od 1969 godine.*

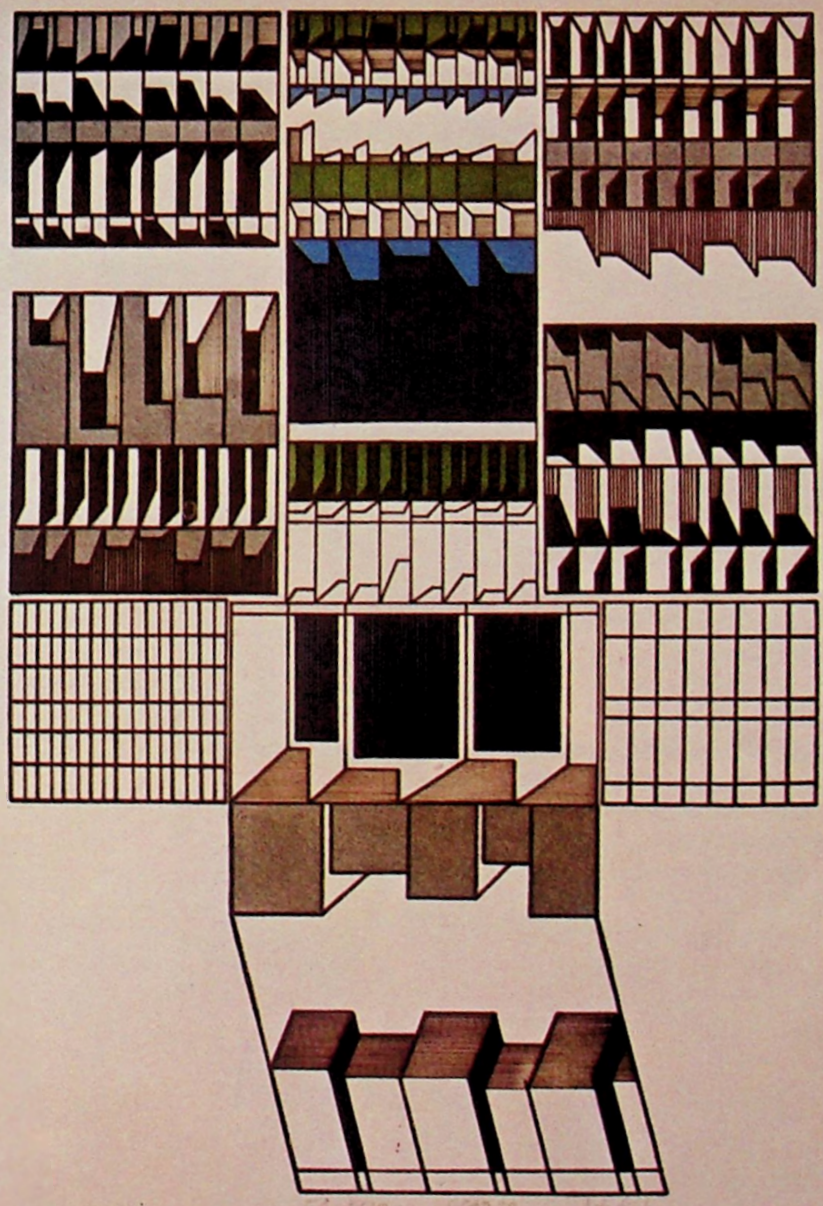

Grad 22, 1978.

Adresa:
FERDINAND KULMER
41000 ZAGREB
ALU, Ilica 85
tel. 041 417-414

FERDINAND KULMER, *slikar i grafičar, roden je 1925. u Cap Martinu (Francuska). Slikarstvo je diplomirao 1950. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu a nakon diplome bio je šest godina suradnik Majstorske radionice profesora Krste Hegedušića. Od 1961. radi na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, sada u svojstvu redovitog profesola. Uz slikarstvo ogledao se u grafici, opremi knjiga, i filmskoj kostimografiji. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1961. u Zagrebu (Galerija suvremene umjetnosti) nakon toga 1963. i 1964. u Parizu (Galerija Creuze), 1969. u Torinu (International Center of Aesthetic research) i Zagrebu (Galerija Forum), 1971. u Splitu (Galerija umjetnina) i Parizu (Galerija de la Chouette), 1972. u Osijeku (Galerija likovnih umjetnosti), 1973. u Vinkovcima (Galerija slika) i Milanu (Galeria d'arte Cavour), 1976. u Zagrebu (Moderna galerija), 1979. takoder u Zagrebu (Galerija Forum), 1980. u Ćakovcu (Stari grad), Parizu (Galerie d'art international) i 1981. godine u Chicagu (International art corporation).*

Od 1953. sudjeluje na mnogobrojnim skupnim izložbama u najpoznatijim kulturnim centrima Jugoslavije i inozemstva (Coventry, Manchester, Oslo, New Delhi, Erlaggen, Columbia, Venezia, Cambridge, San Francisco, Washington, London, Tunis, Rim, Atena itd). Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja od kojih su najpoznatije Nagrada „4. zagrebačkog salona" 1969. Nagrada grada Zagreba 1970., Nagrada „7. zagrebačkog salona" 1972., Nagrada „16 zagrebačkog salona" 1981. Djela mu se nalaze u mnogim muzejima, galerijama i kolekcijama u zemlji i u inozemstvu (Zagreb, Gradska galerija, Moderna galerija: Beograd, Muzej suvremene umjetnosti, Dubrovnik, Umjetnička galerija Split, Galerija umjetnina, London, Tate gallery i Wictoria and Albert museum, itd).
Član je Galerije Forum od 1969.

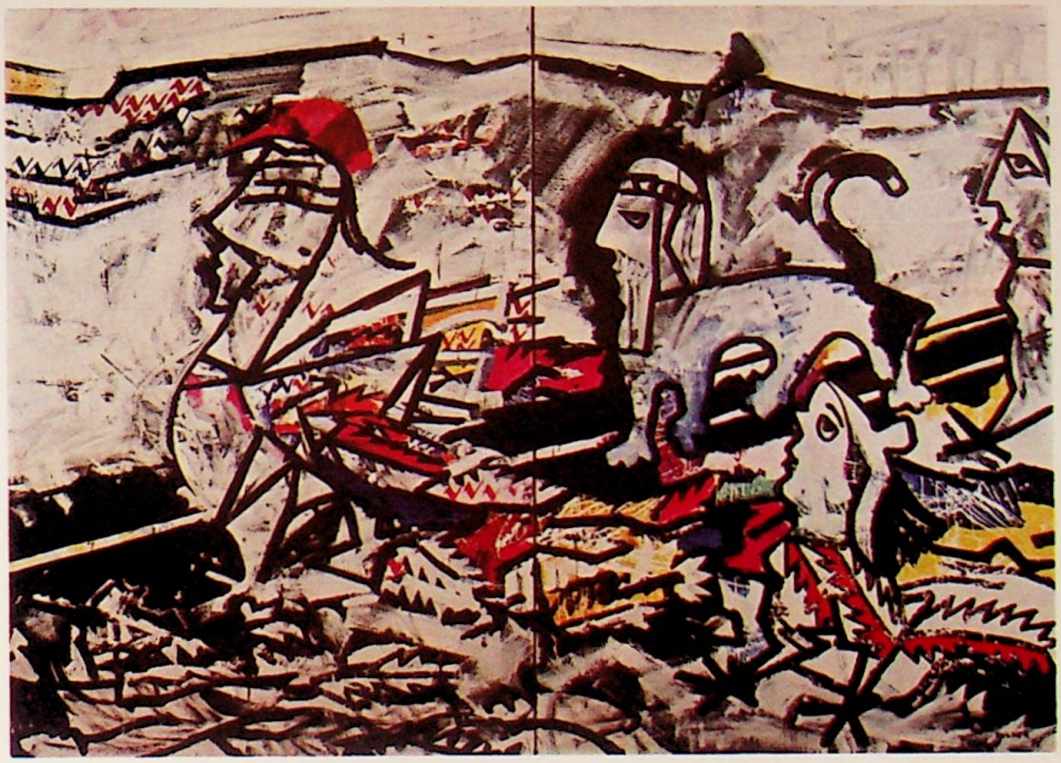

Mutacijama prolaz zabranjen, 1981.

Adresa:
IVAN LOVRENČIĆ
41000 ZAGREB
Križanićeva 9
tel. 041 412-197

IVAN LOVRENČIĆ, *slikar, crtač i grafičar, roden je u Začretju 1917. Godine 1936. upisuje na Umjetničku akademiju u Zagrebu gdje studira kod prof. Mujadžića, Hegedušića i Babića. Školovanje na Akademiji završio je 1940. Od 1972. do 1978. radio je kao izvanredni profesor na istoj ustanovi. Ogledao se gotovo u svim slikarskim tehnikama, radio je tapiserije, skulpture u drvu, ilustracije knjiga (I. G. Kovačića, J. Kaštelana, D. Tadijanovića, M. Krleže, F. G. Lorce). Samostalno izlaže 1958. u Rijeci (Moderna galerija); 1959. u Beogradu (Galerija grafičkog kolektiva), Osijeku (Dom kulture), Zagrebu (Kabinet grafike); 1965. u Zagrebu (Izložbeni salon Studentskog centra i Izložbena dvorana Turističkog društva, Gornji grad); 1966. u Čakovcu (Izložbeni salon, Stari grad). Torinu (Galleria d'Arte Dantesca); 1967. u Zagrebu (Salon ULUH), Zadru (Gradska loža), Splitu (Galerija umjetnina); 1968. u Zagrebu (Galerija mladih, Dubrava), 1969. u Kutini (Muzej Moslavine) i u Zagrebu (Galerija Inex); 1970. u Zagrebu (Galerija Forum); 1971. u Zagrebu (Moderna galerija JAZU), Vaalboku (Galerija „Pro arte christiana"); 1971/72. u Osijeku (Galerija Zodijak); 1973. u Tokiju (Galerija Tokuma), Beogradu (Galerija doma JNA); 1974. u Dubrovniku (Umjetnička galerija), Grožnjanu (Umjetnička galerija), Bruxellesu (Galerie Le Creuset); 1975. u Soignesu (Galerie d'art du Capricorne), Rovinju (Zavičajni muzej), Labinu (Narodni muzej), Zagrebu (Galerija Lotršćak); 1976. u Hvaru (Galerija na bankete), Zagrebu (Galerija Forum); 1977. u Bruxellesu (Galerie d'art Faider), Splitu (Galerija Buvina), Gornjoj Stubici (Galerija muzeja seljačkih buna), Zagrebu (Galerija Instituta R. Bošković); 1979. u Zagrebu (Galerija Forum), Grožnjanu (Galerija Ars medica); 1980. u Zagrebu (Sveučilišna i nacionalna biblioteka i Grafički kabinet JAZU), Karlovcu (Galerija Karas); 1981. u Velikoj Gorici (Galerija doma kulture Galženica) i u Ćakovcu (Muzej Međimurja). Od 1965. sudjeluje na mnogim skupnim izložbama u Jugoslaviji i u inozemstvu (Tokio, Bruxelles, Soignes, itd.) Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja od kojih su važnije: 1966. Zagreb, nagrada ULUH-a za crtež, 1967. Zagreb Nagrada grada Zagreba, 1968. Nagrada 3. zagrebačkog salona za crtež, 1969. Zagreb, Nagrada ULUH-a za crtež, 1970. Nagrada 5. zagrebačkog salona za crtež; 1972. Čačak, nagrada na VII memorijalu N. Petrović; 1976. Zagreb, godišnja nagrada Vladimir Nazor. Djela mu se nalaze u mnogim muzejima, galerijama i kolekcijama u zemlji i svijetu. Član je Galerije Forum od 1969.*

Mrtva priroda s vjevericom, 1981.

Adresa:
EDO MURTIĆ
41000 ZAGREB
Martićeva 14 c
tel. 041 411-496

EDO MURTIĆ, *slikar roden je u Velikoj Pisanici kraj Bjelovara 1921. Godine 1935. upisao se u Školu za umjetnost i umjetni obrt, a 1939. na Akademiju likovnih umjetnosti. Godine 1940/41 pohađa u Beogradu slikarsku školu Petra Dobrovića. Od 1941. do 1943. nastavlja studij u Zagrebu. Sudjelovao je u NOB-u. 1944. izvodi litografije za poemu „Jama" Ivana Gorana Kovačića koju ilustrira zajedno sa Zlatkom Pricom; u zajednici s istim umjetnikom tiska album „Grafika". Uz slikarstvo, ogledao se u grafici i grafičkoj opremi (knjige, plakati), scenografiji, tapiseriji, radi i u tehnici mozaika i emajla. 1946. izlaže prvi puta samostalno u Pragu (Umelecka Beseda), 1951/52. u New Yorku, Pittsburgu, Los Angelesu (Cowie Gallery), San Pedru; 1953. u Beogradu (Salon ULUS), Zagrebu (Salon ULUH); 1954. u Zagrebu (Umjetnički paviljon), Beogradu (Galerija Narodnog odbora), Osijeku; 1955. u Bruxellesu (Palais des Beaux-Arts); 1955/56. u Zagrebu (Gradska galerija suvremene umjetnosti); 1956. u Rimu (Galleria Nazionale d'Arte Moderna; 1957. u Beču (Galerie Wurthle); 1959. u Milanu (Galleria Beramini), Zagrebu (Gradska galerija suvremene umjetnosti); 1960. u Ljubljani (Mala galerija), Rimu (Galleria La Medusa), Beogradu (Galerija gradskog narodnog odbora); 1961. u Wiesbadenu (Galeria Renate Boukes); 1962. u Zagrebu (Gradska galerija suvremene umjetnosti); 1963. u Milanu (Galleria Bergamini), Parizu (Galerie Raymond Creuze), Zagrebu (Muzej za umjetnost i obrt); 1964. u Beogradu (Salon muzeja savremene umetnosti), Skopju (Muzej na sovremena umetnost), Klagenfurtu (Galerie 61); 1965. u New Yorku (Gallery Osborn), Zurichu (Gallerie Suzanne Bollag), Dusseldorfu (Kunstverein), Zagrebu (Moderna galerija JAZU) 1966. u Kolnu (Galerie Ann Abels), Splitu (Galerija umjetnina), Rijeci (Moderna galerija), Napulju (Galleria d'Arte Il Centro); 1967. u Nišu (Umetnička galerija), Bjelovaru (Gradski muzej); 1968. u Genevi (Musee de l'Athenee), Luganu (Establissement FLB - Sezione Arte); 1969. u Trstu (Galleria Sistiana), Vinkovcima (Umjetnička galerija); 1970. u Kostanjevici (Lamutova galerija), u La Spezii (Galleria Il Gabbino), Zagrebu (Studio galerije Forum); 1971. u Zagrebu (Galerija Forum), Milanu Palazzo Reale); 1972, u Milanu (Galleria Pace), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Torinu (Galera Pace Due). Chicagu (Galeria Jacques Baruch), Zagrebu (Galerija Forum), Novom Sadu (Mali likovni salon) 1973. u La Spezii (Galleria Il Gabbiano); 1974. u Trstu, Pordenoneu (Galerija Il Camino), Labinu (Narodni muzej), Rovinju (Zavičajni muzej), Opatiji (Izložbeni salon), Gradini, Trsatu, Rijeci, Princetownu (Galerija Squibb), 1974/75. u Zagrebu (Galerija Forum); 1975. u Milanu (Galleria Bergamini i Galleria Pontaccio), Zagrebu, Novari, Bologni; 1976. u Beogradu (Salon Muzeja savremene umetnosti i Narodni muzej), Zagrebu (Galerija Forum), Milanu (Galleria Bergamini i Galleria del Ponnaccio), Hvaru (Na bankete); 1977. u Beogradu (Galerija Doma JNA), Pordenonu (Galleria Sagittaria); 1978. u Zagrebu (Galerija Forum); 1979. u Ljubljani (Poslovni prostor Iskra), Novom Sadu (Galerija likovnih umjetnosti), Puli (Likovni salon), Veneziji-Mestre (Galleria Fidesarte), Mariboru (Umetnosna galerija); 1980. u Rijeci (Moderna galerija), Ljubljani (Mestna galerija), Parizu (Galerie d'Art international), Milanu (Galleria Zarathustra), Colmaru (Galerie du Rhin); 1981. u Zagrebu (Umjetnički paviljon), Zadru (Gradska loža) u Parizu (Galerije d'art international), Zagrebu (GIBU). Sudjelovao je također na nekoliko stotina skupnih izložbi u Jugoslaviji i svijetu. Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. 1948. Prva nagrada za slikarstvo NR HRvatske, 1959. Nagrada za slikarstvo „Salona 59", Rijeka; 1960. Nagrada grada Zagreba za grafiku; 1961. Prva nagrada na 1. trijenalu likovnih umjetnosti, Beograd, Nagrada na 4. međunarodnoj grafičkoj razstavi, Ljubljana, Medaglia d'oro Morgan's Paint, Rimini 1963. Premio di pittura Citta di Faenza, Medaglia d'oro del Presidente della Republica, Italia, GRAND PRIX na Tredicesimo Premio Lissone 1963, Milano itd.*

Djela mu se nalaze u mnogobrojnim muzejima, galerijama i kolekcijama u zemlji i inozemstvu (London-Tate Gallery, Pariz – Mussed'Art Moderne, New York – Museum of Modern Art, Prag – Nacionalna galerija, Liege – Musee D'Art Moderne, Pariz – Galerie Creze, Rim – Galleria La Medusa, Milano – Galleria Bergamini, Salzburg – Galerie Weiltz, Venecija – Collection Peggy Guggenheim, New York, Collecion D. Rockfeller itd. Član je Galerije Forum od 1969.

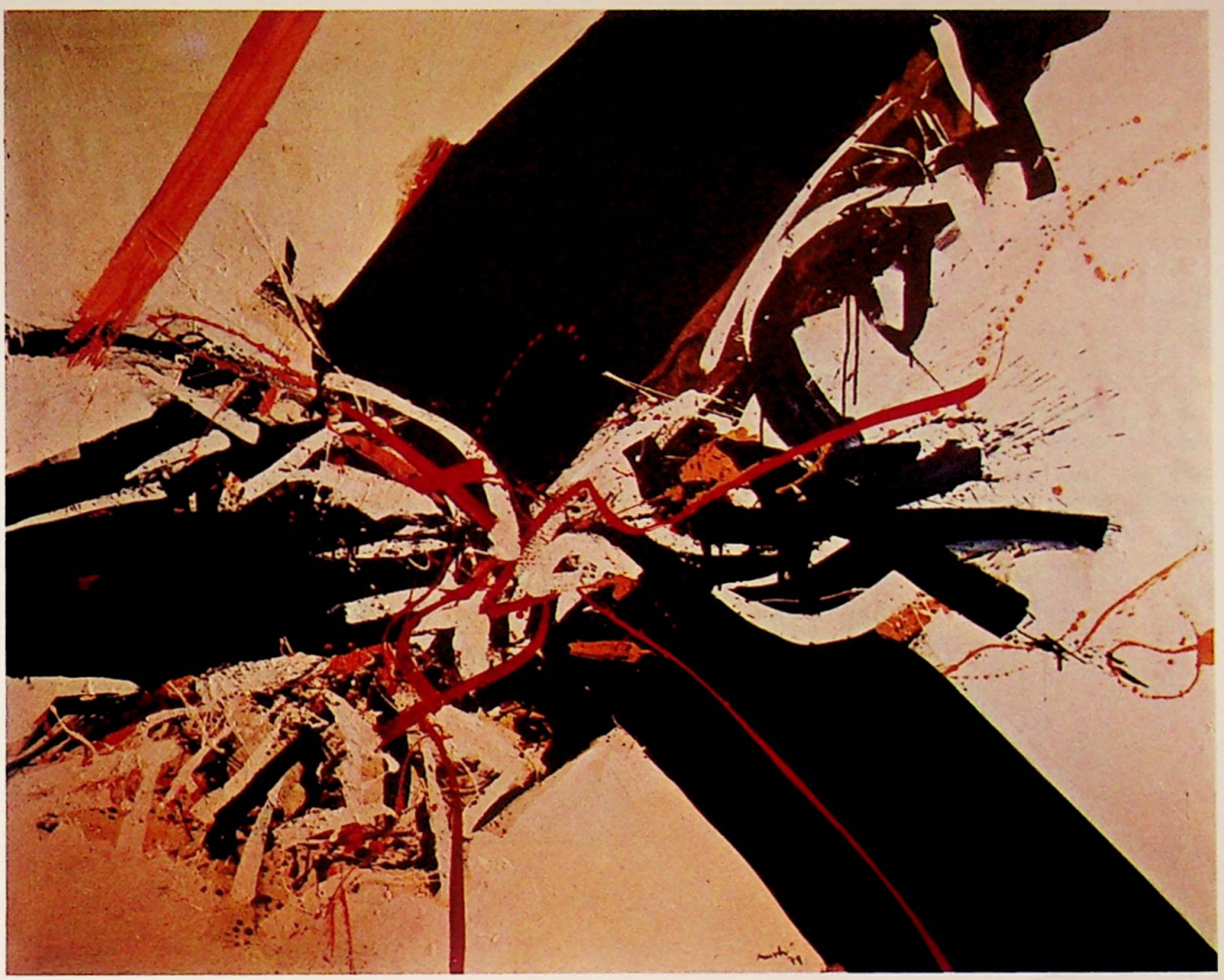

Žuta crta, 1979.

Adresa:
DALIBOR PARAĆ
41000 Zagreb
ALU, Ilica 85
tel. 041 577-300

DALIBOR PARAĆ, *slikar, roden je 1921. u Solinu (Dalmacija). Na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu upisao se 1940. Diplomirao je u klasi prof. Ljube Babića 1948. Suradnik je Majstorske radionice Krste Hegedušića od 1950 – 1952. Nekoliko godina radio je na Školi primjenjene umjetnosti u Zagrebu gdje je od 1959. – 1961. bio direktor. Sada je redovni profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Samostalno izlaže od 1974.; Zagreb (Galerija Forum), 1975. Split (Galerija umjetnina) i Rovinj (Muzej grada Rovinja), 1976. Hvar (Galerija na bankete) i Karlovac (Umjetnička galerija), 1977. Zagreb (Galerija Forum), 1978. Skopje (Centar za kulturata i informacii) i 1979. Zagreb (Studio galerije Forum). Sudjeluje na brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu (Caracas, Milano, Pordenone, Mainz itd.) Dobitnik je Nagrade grada Zagreba za 1977. Djela mu se nalaze u mnogim galerijama kod nas i u inozemstvu (Zagreb, Moderna galerija, Split, Galerija umjetnina; Rijeka, Moderna galerija itd.)*

Član je galerije Forum od 1974.

Flora 1981.

Adresa:
ŠIME PERIĆ
41000 Zagreb
Martićeva 35
tel. 041 412-269

ŠIME PERIĆ, *slikar, rođen je 1920. u Antofgasti (Chile). Akademiju primijenjenih umjetnosti završio je u Beogradu 1952. Za vrijeme studija u Beogradu, studirao je istovremeno i na odjelu za fresko slikarstvo Ecole des Beaux – Arts u Parizu. Suradnik je Majstorske radionice prof. Krste Hegedušića od 1952. do 1957. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1958. u Zagrebu (Salon ULUH-a) zatim ponovno samostalno izlaže 1960. u Zagrebu (Salon ULUH–a); 1971. u Zagrebu (Galerija Forum), Splitu (Galerija umjetnina): 1975. u Skopju (Centar za kultura i informacii): 1976. u Zagrebu (Galerija Forum), 1977. u Zadru (IX Plavi Salon): 1978. u Hvaru (Galerija „Na bankete"); 1979. u Zagrebu (Salon Schira), Splitu (Galerija Čakavski sabor); 1980. u Čakovcu (Muzej Međimurja). Od 1954. godine sudjelovao je na brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu (Erlangen, Pariz, Columboa, Tubingen, Cambridge, Boston, Washington, Minneapolis, Colorado Springs, New York). Za svoj rad dobio je mnoge nagrade i priznanja.*

1970. Zagreb, Nagrada za slikarstvo V Zagrebačkog salona,
1972. Zagreb, Nagrada grada Zagreba za izložbu u Galeriji Forum,
1979. Sombor, Otkupna nagrada likovne jeseni.

Djela mu se nalaze u Zagrebu (Moderna galerija, Galerija suvremene umjetnosti), Beogradu (Muzej savremene umetnosti), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Pordenonu (Glaerija Sagittaria) i u mnogim privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu. Član je Galerije Forum od 1970.

Veljača, 1976.

Adresa:
ZLATKO PRICA
41000 Zagreb
Martićeva 14 e
tel. 041/410-368

ZLATKO PRICA, *slikar i grafičar, rođen je u Pečuhu 1916. Akademiju likovnih umjetnosti završio je u Zagrebu 1940. Sudionik je NOB-a. 1944. izvodi litografije za poemu „Jama" Ivana Gorana Kovačića koju ilustrira zajedno sa Edom Murtićem; u zajednici s istim umjetnikom tiska mapu „Grafika". Ogledao se u gotovo svim slikarskim tehnikama (ulja, gvaševi, grafike, mozaik, vitraž, zidno slikarstvo itd.) Izvanredni je član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1941. u Zagrebu (Umjetnički paviljon) nakon toga izlaže samostalno 1948. u Zagrebu i Beogradu; 1950. u Stockholmu; 1951. u Zagrebu (Društvo književnika), 1952. u New Delhiju, Zagrebu, Beogradu; 1954. u Rio de Janeiru (Ministerio de Education), Sao Paolu (Museo de Arte Moderna); 1955. u Zagrebu (Salon ULUH); 1956. u Zagrebu (Kabinet grafike JAZU), Veneciji (Galleria del Cavallino); 1957. u Londonu (Gallery One); 1958. u Beču (Galerie Wurthle); 1959. u Ljubljani (Jakopičev paviljon), Stuttgartu (Galerie Haus Behr); 1960. u Dusseldorfu (Galerie Malkasten), Asconi (Galleria Castelnuovo), u Beogradu (Galerija GNO), i u Berlinu, 1961. u Zagrebu (Gradska galerija suvremene umjetnosti) i Parizu (Galerie Raymond Creuze); 1962. u Ljubljani (Mala galerija) i Essenu (Essen Huyssenllee); 1964. u Beogradu (Salon Muzeja savremene umjetnosti), Zagrebu (Gradska galerija suvremene umjetnosti); 1966. u Skopju (Salon Muzeja na sovremena umetnost), Tubingenu (Leibniz Kolleg der Universitat), Stuttgartu (Galerie Haus Behr); 1967. u Bochumu (Haus Michael); 1970. u Pečuhu (Tehnika haza), Zagrebu (Galerija Forum i Moderna galerija JAZU); 1971. u Splitu (Galerija umjetnina), Kostanjevici (Lamutova galerija), Osijeku (Galerija likovnih umjetnosti), 1971. u Pragu, 1972. u Berlinu (Galerie Hammer im Europa Center); u Zagrebu (Galerija Forum), Samoboru (Samoborski muzej); 1973. u Subotici (Salon likovnih susreta), Zrenjaninu, Grožnjanu (Studio M), Dubrovniku (Umjetnička galerija); 1974. u Massi (Centro opere al Castello Malaspina), Zagrebu (Dom JNA); 1976. u Milanu, Trstu (Galleria Planetario), Bollogni (Galleria San Vitale); 1977. u Firenci (Galleria Il Fiorino), Zadru (Moderna galerija); 1978. u Zagrebu (Galerija Forum), Rimu (Prospetive del Mondo); 1979. u Splitu (Galerija umjetnina); 1980. u Veneciji (Galleria Il Canale) i u Trstu (Galleria Planetario)*

Od 1944. sudjelovao je na nekoliko stotina skupnih izložbi u Jugoslaviji i inozemstvu (Prag, Varšava, Atena, Istambul, Damask, Beirut, Kairo, Lyon, Marseille, Zurich, Lugano, Pariz, Tokio itd.). Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. 1947. Nagrada za slikarstvo Komiteta za kulturu, Beograd; 1948. Nagrada za crtež i grafiku Savjeta za nauku i kulturu; 1958. Nagrada za grafiku, Lugano; 1959. Nagrada za grafiku na III međunarodnoj grafičkoj izložbi, Ljubljana; 1960. Nagrada grada Zagreba; 1964. Nagrada Fonda za kulturu na II Triennalu likovnih umjetnosti, Beograd; 1971. Nagrada Vladimir Nazor, Prva nagrada SUBNOR-a za grafiku; 1972. Nagrada Moderne galerije, Rijeka; 1973. Nagrada za slikarstvo na 8. Zagrebačkom salonu; 1974. Zlatna medalja, Massa; 1976. Nagrada „Fiorino d'oro", Firenza, 1981. Nagrada „Vladimir Nazor" za životno djelo.

Djela mu se nalaze u Zagrebu (Moderna galerija, Gradska galerija suvremene umjetnosti, Kabinet grafike JAZU), Beogradu (Muzej savremene umetnosti), Splitu (Galerija umjetnina), Rijeci (Moderna galerija), Dubrovniku (Umjetnička galerija), Sao Paolu (Museo de arte moderna), Antwerpenu (Koniklijke Akademie voor Shone Kunsten), Stuttgartu (Stadsgalerie), Pragu (Narodna galerija), Brooklynu (Art Gallery), Cincinnatiu (Art Museum), New Yorku (Collection dr. Robert M.W. Kempner), Philadelphiji (Collection Adolf D. Klarmann), Berlinu (Kollektion dr. Reiner Hildebrandt), Beču (Kollektion Ohler), Milanu (Luigi De Tullio) i u drugim muzejima, galerijama i kolekcijama u Jugoslaviji, Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, SSSR-u, Indiji, Brazilu, Engleskoj, Austriji, Nizozemskoj i Švicarskoj.

Član je Galerije Forum od 1969.

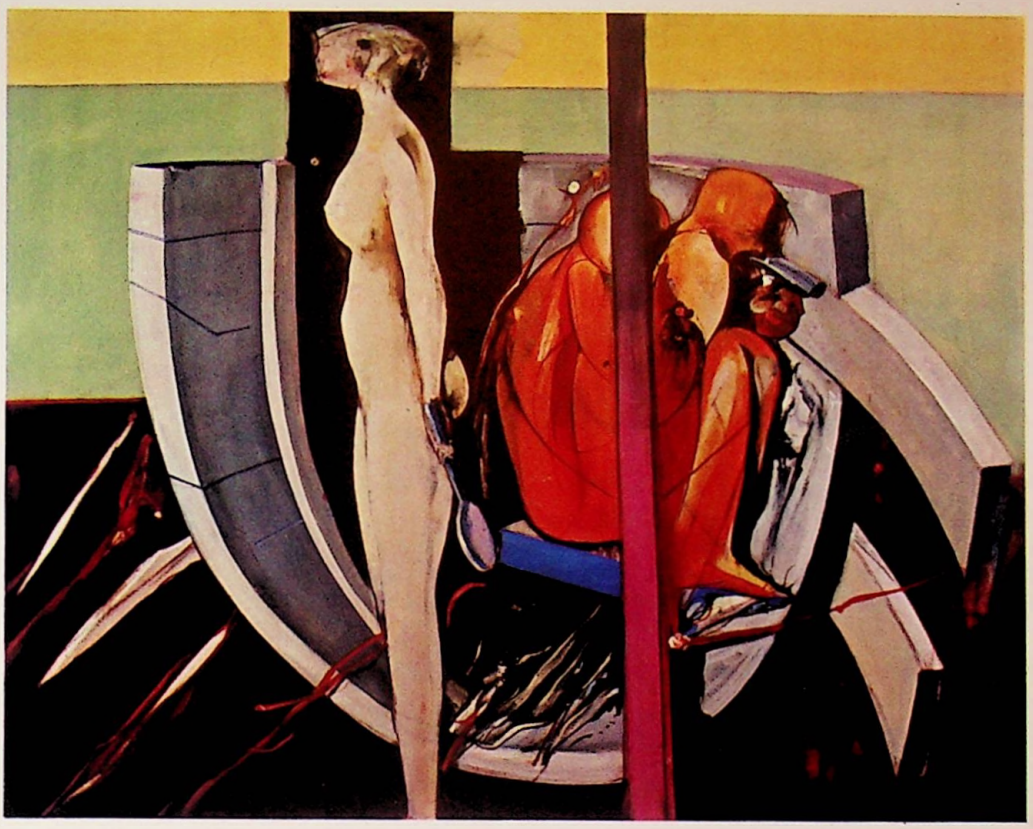

Kalafati, 1981.

Adresa:
NIKOLA REISER
41000 Zagreb
Proleterskih brigada 35/VII
tel. 041 444-655

NIKOLA REISER, *slikar rođen je 1918. u Mimovcu kraj Samobora. Na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu upisao je 1939. kod prof. Hegedušića, Mujadžića i Becića a diplomirao je kod prof. Otona Postružnika. Sudionik je NOB-a. Godine 1949/50. boravi u Parizu gdje neko vrijeme polazi Academie Julian. Od 1969. predaje slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Izvanredni je član Jugoslavenske Akademije znanosti i umjetnosti. Prvi puta je izlagao 1948. u Zagrebu (Salon LIKUM), nakon toga 1951., 1953. i 1967. izlaže ponovo u Zagrebu (Salon ULUH i LIKUM); 1960. u Beogradu (Umjetnički paviljon na Malom Kalemegdanu) i Hamburgu; 1961. u Munchenu (Galerie Wolfgang Gurlitt); 1962. u Zagrebu (Salon ULUH) i Splitu (Galerija umjetnina); 1964. u Somboru (Galerija Kulturno-propagandnog centra), Zagrebu (Kabinet grafike JAZU), Rijeci (Mali salon Moderne galerije); 1969. u Torontu (Shaw-Rimmington Gallery); 1970. u Zagrebu (Galerija Forum); 1972. u Zagrebu (Moderna galerija), Samoboru (Samoborski muzej), 1973. u Karlovcu (Zorin dom); 1974. u Zagrebu (INA); 1977. u Rijeci (Mali salon Moderne galerije), Crikvenici (Izložbeni salon); 1978. u Zagrebu (Galerija Forum), 1980. u Zagrebu, St. Gallenu i Bernu; 1981. u Splitu (Galerija Čular) i Malom Lošinju (Dom JNA).*

Sudjelovao je do sada na više od dvije stotine skupnih izložabi u Jugoslaviji i inozemstvu (Paris, Moskva, Lenjingrad, Bratislava, Prag, Varšava, Bukurešt, Sao Paolo, Rio de Jeneiro, Atena, Bruxelles, Bonn, London, Antwerpen, Wien Mexico, Munchen, Budimpešta, Sofija, Caracas, New Delhi, Firenza, Chicago itd.) a bio je zastupljen na biennalima u Veneziji, Krakowu i New Yorku kao i na Svjetskoj izložbi u Montrealu. Dobio je nekoliko jugoslavenskih i međunarodnih likovnih nagrada. 1958. Nagrada grada Zagreba za grafiku, 1963. Srebrna plaketa Premio di pittura „Citta di Faenza", 1964. Nagrada Plavog salona, Prva nagrada Jugoslavenske likovne jeseni za akvarel, 1966. Nagrada IV bienala jugoslavenske grafike.

Djela mu se nalaze u mnogim muzejima i galerijama u Jugoslaviji i u mnogim privatnim zbirkama kod nas i u svijetu.

Član je Galerije Forum od 1969.

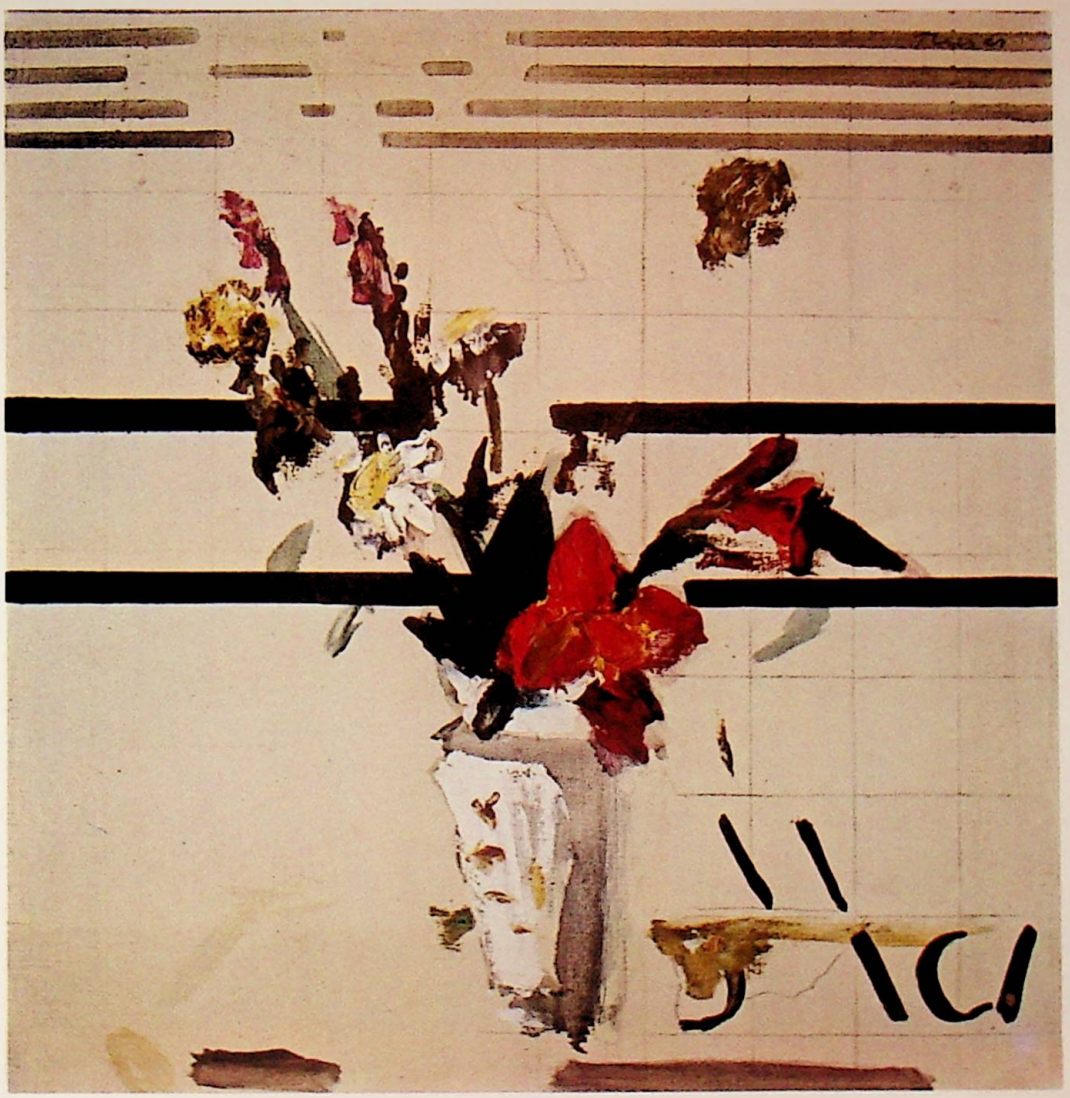

Bijela vaza, 1979.

Adresa:
MARIJA UJEVIĆ
41000 Zagreb
Medulićeva 12
tel. 041 415-885

MARIJA UJEVIĆ, *kiparica, rođena je 1933. u Zagrebu. Studij kiparstva diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1959. u klasi prof. Frane Kršinića. Nakon diplome pohađala je Central Art School u Londonu. U svom radu koristi različite materijale: kamen, broncu, poliester, a od 1977. radi i u porculanu. Česta preokupacija njenih skulptura je portret ili ljudska figura. Učestvovala je na kiparskim simpozijima i realizirala niz javnih spomenika. Prvu samostalnu izložbu prriredila je 1976. u Sisku; od 1976. do 1977. prezentirala je oko 200 puta u raznim mjestima izložbu „Varijacije na temu Miroslav Krleža"; 1980. izlaže u Zagrebu u Galeriji Forum, a 1981. u Dubrovniku u Galeriji Sebastijan.*

Od 1969. sudjeluje na mnogobrojnim reprezentativnim izložbama republičkog jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i svijetu.

Za svoj rad dobila je niz nagrada i priznanja. 1965. I nagrada na internacionalnom natječaju za spomenik u Ženevi (UNESCO); 1970. godine nagrada na natječaju za spomenik „Seljačka buna", Zagreb; 1971. nagrada na natječaju za spomenik na Kozari, Sarajevo; 1972. nagrada na natječaju za spomenik „Stablo mladosti", Zagreb; nagrada za spomenik Vladimiru Nazoru, Zagreb; 1973. I nagrada na natječaju za spomenik A. Cesarcu, Zagreb; 1975. nagrada na izložbi portreta za portret M. Krleže, Tuzla; 1976. nagrada „INE", Zagreb; 1981. nagrada za spomenik „Jovana Sterije Popovića", Novi Sad.

Djela joj se nalaze u: Ženevi (UN), Zagrebu (Moderna galerija, Galerija suvremene umjetnosti i Gliptoteka), Beogradu (SIV), Tuzli (Galerija portreta), Splitu (Galerija umjetnina), Dubrovniku (Umjetnička galerija) itd. i u mnogim privatnim kolekcijama u nas i u inozemstvu. Član je Galerije Forum od 1979.

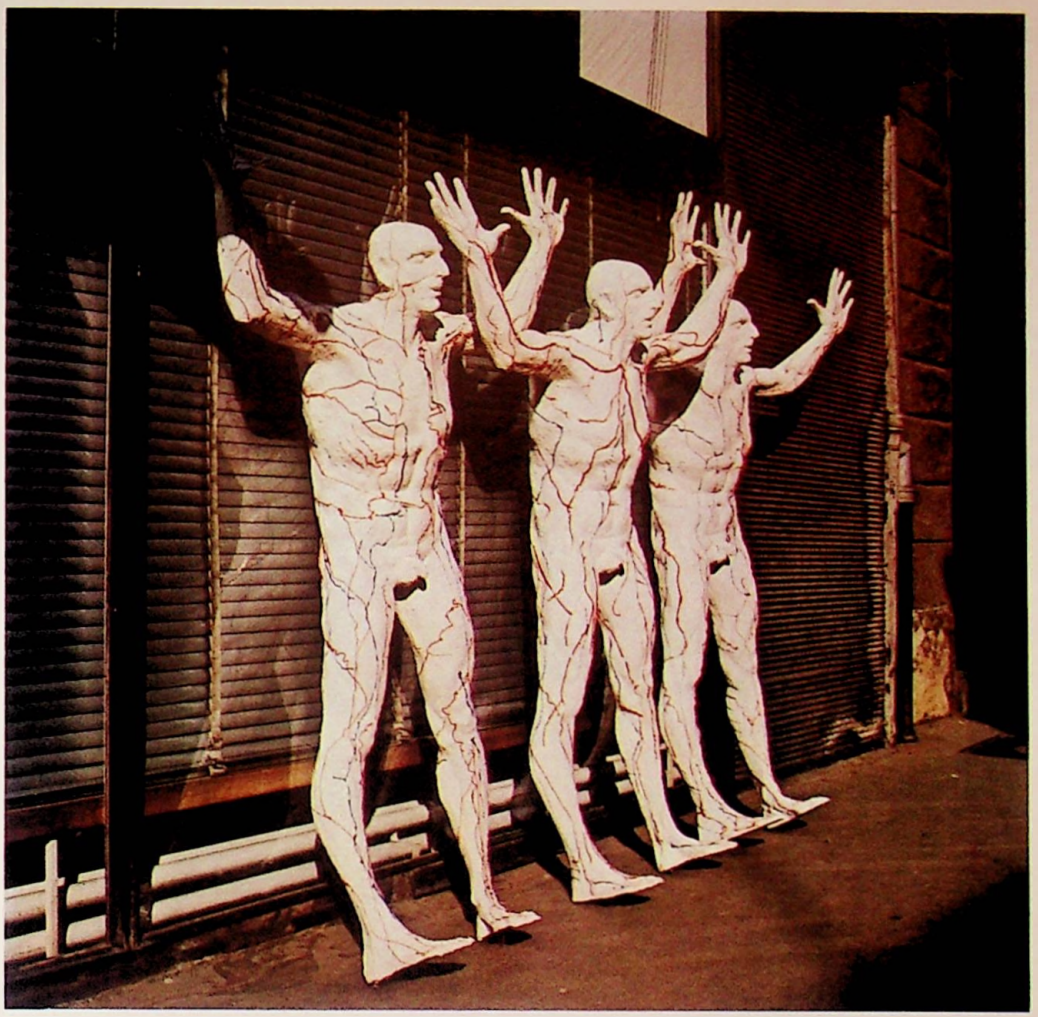

Meta, 1981.

Adresa:
GORANKA VRUS MURTIĆ
41000 Zagreb
Mlinarska 41
tel. 041 278-998

GORANKA VRUS MURTIĆ, *slikarica, rodena je u Velikoj Gorici kraj Zagreba. Završila je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1960. Od 1960. do 1962. bila je suradnica Majstorske radionice Krste Hegedušića. Uz slikarstvo bavi se emajlom, grafikom, tapiserijom, kostimografijom i scenografijom. Samostalne izložbe priredila je 1965. u Beogradu (Galerija Kulturnog centra), 1970. u Splitu (Galerija umjetnina), a 1974. u La Spezii (Il Gabiano) Gradu. Nastupala je na više skupnih izložbi, većinom na selektivnim, reprezentativnim i tematskim izložbama republičkog, jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i svijetu (La Spezia, Shiedam, Tokio, Barcelona, Pordenone itd.).*

Djela joj se nalaze u mnogim muzejima, galerijama i kolekcijama u zemlji i svijetu. Član je Galerije Forum od 1971.

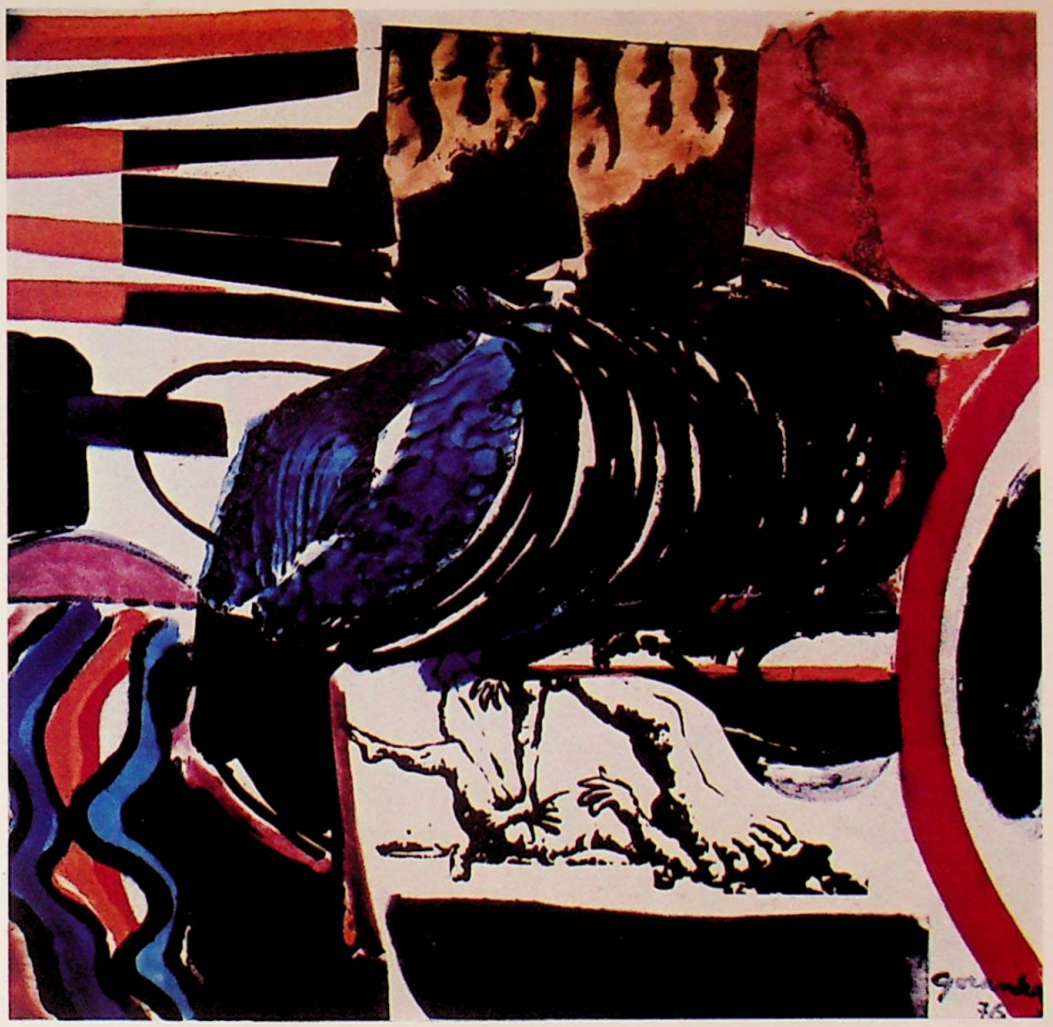

Kompozicija II, 1976.

Kosta ANGELI RADOVANI

1. *Žena na kocki, 1969*
   bronca, v. 48,4 cm

2. *Dunja XIII, 1970*
   bronca, v. 64,8 cm

3. *Žena koja stoji, 1972*
   bronca, v. 55,4 cm

4. *Djevojka s rukama na ledima, 1980*
   bronca, v. 40,3 cm

Belizar BAHORIĆ

5. *Horizontalni sukob II, 1976*
   bronca, v. 24 cm

6. *Rascjep u vremenu, 1976*
   bronca, v. 29 cm

7. *Radanje sunca II, 1976*
   bronca, v. 26 cm

8. *Radanje vremena, 1977*
   bronca, v. 19 cm

Josip DIMINIĆ

9. *Osjet ljubavi, 1972*
   bojeno drvo, 47 x 56 x 17 cm

10. *Usta istine, 1972*
    bojeno drvo, 63 x 62 x 37 cm

11. *Uzajamni prihvat, 1974*
    fiberglas, 58 x 55 x 21 cm

12. *Tijelo – Varijanta A, 1973*
    bojeni fiberglas 67 x 37 x 22 cm

Ivo FRIŠČIĆ

13. *EKO I, 1977*
    bakropis, 94 x 69 cm

14. *EKO II, 1977*
    bakropis, 69 x 94 cm

15. *EKO IV, 1977*
    bakropis, 69 x 94 cm

16. *EKO V, 1978*
    bakropis, 69 x 94 cm

17. *EKO VI, 1978*
    bakropis, 69 x 94 cm

Raul GOLDONI

18. *Portret Magde, 1978*
    bronca, v. 29 cm

19. *Ležeći akt (Veliki), 1978*
    bronca, d. 54 cm

20. *Glava životinje, 1977*
    bronca, d. 36 cm

Stanko JANČIĆ

21. *Padobranac, 1975*
    bronca, v. 51 cm, š. 30 cm

22. *Jahači (Pobjednik), 1975*
    bronca, 18 x 15 x 11 cm

23. *Jahači (Pad bočno), 1975*
    bronca, 13 x 13 x 19 cm

24. *Jahači (Pad naglavačke), 1975*
    Bronca, 25 x 18 x 10 cm

Nives KAVURIĆ–KURTOVIĆ

25. Prijateljstvo na stolu, 1975
komb. tehnika, daska, 160 x 98 cm

26. Oljušteno bivanje, 1979
komb. tehnika, platno, 119 x 125,5 cm

Eugen KOKOT

27. Brijeg, 1981.
ulje, platno, 90 x 110 cm

28. Krajolik, 1981
ulje, platno, 82 x 120 cm

29. Brijeg II, 1981
ulje, platno, 120 x 135 cm

Ante KUDUZ

30. Grad 22, 1978
reljefni tisak, 76 x 56,5 cm

31. Grad 26, 1978
reljefni tisak, 56,5 x 76 cm

32. Mali grad 23, 1978
reljefni tisak, 50 x 63 cm

33. Grad 20, 1978
reljefni tisak, 50 x 63 cm

34. Grad 25, 1978
reljefni tisak, 63 x 50 cm

Ferdinand KULMER

35. GT, 1981
akrilik, platno, 197 x 130 + 197 x 130 cm

Ivan LOVRENČIC

36. Mrtva priroda s vjevericom, 1981
komb. tehnika, papir, 44,5 x 63 cm

37. Mrtva priroda s okićenom granom, 1981
komb. tehnika, papir 44,5 x 63 cm

38. Mrtva priroda, 1981
komb. tehnika, papir, 45 x 63 cm

Edo MURTIĆ

39. Žuta crta, 1979
ulje, platno, 163 x 195 cm

40. Crvena podloga, 1980
ulje, platno, 129 x 196 cm

41. Sraz, 1978
ulje, platno, 130 x 161 cm

Dalibor PARAĆ

42. Arboretum, 1981
ulje, platno, 97 x 118 cm

43. Flora, 1981
ulje, platno, 97 x 118 cm

44. Zemlja i raslinje, 1981
ulje, platno, 65 x 86 cm

Šime PERIĆ

45. Rujan, 1975
komb. tehnika, platno, 120 x 135 cm

46. Veljača, 1976
komb. tehnika, platno, 135 x 120 cm

47. Lipanj, 1975
komb. tehnika, platno, 135 x 120 cm

Zlatko PRICA

48. *Triptih, 1981*
ulje, platno, 130 x 97 + 130 x 97 + 130 x 97 cm

49. *Kalafati, 1981*
ulje, platno, 130 x 162 cm

50. *Žena s grančicom gloga, 1981*
ulje, platno, 162 x 130 cm

Nikola REISER

51. *Mrtva priroda s uvelim cvijećem, 1979*
ulje, platno, 47 x 39 cm

52. *Bijela vaza, 1979*
ulje, platno, 71 x 64 cm

53. *Plava vaza, 1979*
ulje, platno, 47 x 35

Marija UJEVIĆ

54. *Meta II, 1981*
poliester, 180 x 90 cm

55. *Meta III, 1981*
poliester, 180 x 90 cm

56. *Meta IV, 1981*
poliester, 180 x 90 cm

Goranka VRUS–MURTIĆ

57. *Kompozicija I, 1981*
emajl, 85 x 85 cm

58. *Kompozicija II, 1981*
emajl, 95 x 95 cm

Nives

25. F
k

26. C
k

Euge

27. E
u

28. K
u

29. E
u

Ante

30. C
r

31. C
r

32. N
r

33. G
r

34. G
r

Ferdi

35. G
ak